

Sisko Sundbäck

LÄHETYSTYÖ – YHTEINEN, ILOINEN TEHTÄVÄMME

Lähetyssopen toiminnan kehittäminen Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Helmikuu 2012

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	Aika Helmikuu 2012	Tekijä/tekijät Sisko Sundbäck
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Lähetystyö – yhteinen, iloinen tehtävämme. Lähetyssojen toiminnan kehittäminen Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa.		
Työn ohjaaja TT Vesa Nuorva ja KT Reetta Leppälä		Sivumäärä 57+7
Työelämäohjaaja Kirkkoherra Jouni Sirviö, Kokkolan suomalainen seurakunta		
<p>Työn tavoitteena oli tutkia Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetyssopien toiminnan kehittämistä. Tarkoituksena oli saada asiakaskyselyn kautta selville Lähetyssojen kehittämisideoita. Vapaaehtoisille suunnatun kyselyn kautta tarkoitukseni oli saada selville, miten Lähetyssojen saataisiin uusia vapaaehtoisia. Kysymyksissä ei suoraan kuvastunut keinoja saada nuoria mukaan, vaikka sekin oli niissä taustalla. Tutkimus oli lähinnä ladullinen, vaikkakin se sisältää myös määrällisiä kysymyksiä. Sain vastauksia kaikkiaan 71, joista 19 oli Lähetyssojen asiakkailta ja 52 vapaaehtoisilta. Lähetyssojen vapaaehtoisten määrä on yhteensä n. 120 henkilöä, joten vastaamisprosentti oli suhteellisen hyvä (n. 45 %).</p> <p>Vapaaehtoisia motivoi pääasiassa halu tehdä lähetystyötä. Taustalla on myös halu saada uusia ystäviä ja uutta sisältöä elämään. Monen kohdalla motivaation lähteenä on toiminta myös muualla seurakuntatoiminnassa. Jonkin verran sain ideoita myös nuorten tavoittamiseen. Heitä voisi tavoittaa mm. nuorteniltojen kautta. Nuoria aikuisia voitaisiinkin saada mukaan toimintaan pyydettäessä.</p> <p>Pääasiallisesti kaikille vapaaehtoisille on tullut hyviä kokemuksia vapaaehtoisena toimimisesta. Heidän panostaan on arvostettu, he ovat saaneet riittävästi koulutusta ja virkistystä sekä heillä on riittävästi voimavaroja vapaaehtoistyöhön. Lähetyssojen asiakkaista monet ovat käyneet siellä jo pitkään, ja he kokevat kahvilan toiminnan hyvänä.</p> <p>Vastaajien antamista kommentteista kuvastui Lähetyssojen ja sen vapaaehtoistoiminnan mielekkyys ja kahvilan hyvä ilmapiiri. Vapaaehtoisille toivotaan lisää yhteistä koulutusta ja virkistystapahtumia. Lähetyssojen vapaaehtoisena toimimista tulee pitää enemmän esillä, tiedottamista tulisi kehittää.</p>		
Asiasanat vapaaehtoistyöntekijä, kolmas sektori, sitoutuminen, syrjäytymisvaara, motiivi ja kokemus.		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date February 2012	Author Sisko Sundbäck
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of Missionary work – our common, glad mission. Developing the operations of “Lähetys- soppi” Missionary work café in The Kokkola Finnish Parish.		
Instructor Dr Vesa Nuorva and Ed.D Reetta Leppälä		Pages 57+7
Supervisor Vicar Jouni Sirviö, The Kokkola Finnish Parish		
<p>The objective of this thesis was to examine the development of the work of the Mission café “Lähetysoppi” in The Kokkola Finnish Parish. The aim was to find out how more volunteers could be recruited into the operations of Lähetysoppi. An inquiry was sent to the current voluntary workers. The underlying idea was also to recruit more young people although this was not reflected in the questions very directly. The Research was mainly qualitative, although it also included quantitative questions. The total number of respondents was 71, of which 19 were customers of Lähetysoppi café and 52 were volunteers. The Total number of volunteers taking part in the operations of Lähetysoppi is approximately 120 people, so the response rate was relatively good (45 %).</p> <p>The most significant motivation among the volunteers was the keen interest in doing missionary work. In the background there was also the desire to make new friends and get new content to life. Taking part in other parish activities was As a source of motivation for many. Some ideas were also got for reaching young people. They could be reached for example through the organised youth evenings. Young adults could be recruited by asking them to join the operations.</p> <p>Mainly all of the volunteers had got good experience of working as a volunteer. They felt that Their contribution is appreciated, and that they had received sufficient training and had recreation. In addition they felt that they have resources to do voluntary. Many customers of Lähetysoppi café have been regular customers for a long time, and they felt that the Café is a good activity.</p> <p>The respondents’ comments reflected the fact that they saw the operations meaningful and felt that there was a good atmosphere at the Café’. The respondents hoped for more joint training and recreational events. Working as a volunteer in Lähetysoppi should be told about more for the public, and informing about Lähetysoppi should be developed in general.</p>		
Key words volunteer, the third sector, commitment, risk of social exclusion, motive and experience.		

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	LÄHETYSTYÖ	3
2.1	LÄHETYSTYÖN RAJATONTA YHTEYTTÄ KOKKOLASSA	4
2.2	LÄHETYSTYÖ ON ILOINEN ASIA	5
2.3	LÄHETYSJÄRJESTÖT	5
3	LÄHETYSSOPPI – KOKO LÄHETYSTYÖN YHTEINEN KAHVILA	7
3.1	LÄHETYSSOPESSA TOIMIMINEN – MUKAVAA VAPAAEHTOISTYÖTÄ	9
3.2	VIRKISTYSTÄ JA VIRIKKEITÄ.....	10
3.3	ELÄKELÄISET MUKAAN KIRKON VAPAAEHTOISTOIMINTAAN	11
3.4	LÄHETYSKAHVILAT JA MUMMONKAMMARIT	12
4	TOIMINTA KOLMANNEN SEKTORIN VAIKUTUSPIIRISSÄ	13
4.1	VAPAAEHTOISTYÖ KANSALAISTOIMINTAA.....	13
4.2	VAPAAEHTOISTOIMINNAN MOTIVAATIOITA	14
4.3	VAPAAEHTOISTYÖ SYRJÄYTYMISEN EHKÄISIJÄNÄ.....	16
5	TUTKIMUSONGELMAT	18
6	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	19
6.1	TUTKIMUKSEN KOHDERYHMÄ JA TUTKIMUSMENETELMÄT	19
6.2	KYSELYT	20
6.3	SISÄLLÖNANALYYSI	21
6.4	TUTKIMUKSEN LUOTETTAVUUS JA PÄTEVYYS	22
7	TUTKIMUKSEN TULOKSET	24
7.1	VASTAAJIEN PERUSTIEDOT	24
7.2	LÄHETYSSOPESSA KÄYNTIIN LIITTYVÄT KYSYMYKSET	27
7.3	LÄHETYSSOPEN AUKIOLOAIKAAN LIITTYVÄT KYSYMYKSET	32
7.4	LÄHETYSSOPEN TOIMINNAN KEHITTÄMINEN	32
7.5	ASIAKKAIDEN MOTIVAATIOT LÄHETYSSOPEN VAPAAEHTOISTOIMINTAAN	34
7.6	TIETOJA VAPAAEHTOISTOIMINTAAN OSALLISTUMISESTA	34
7.7	MOTIVAATIOT, KOKEMUKSET JA KEHITTÄMINEN	37
7.7.1	<i>Motivaatiot</i>	37
7.7.2	<i>Kokemukset</i>	39
7.7.3	<i>Kehittäminen</i>	43

8	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	44
8.1	LÄHETYSSOPESSA KÄYNTIIN LIITTYVÄT KYSYMYKSET	44
8.2	LÄHETYSSOPEN TOIMINNAN KEHITTÄMINEN	47
8.3	ASIAKKAIDEN MOTIVAATIOT LÄHETYSSOPEN VAPAAEHTOISTOIMINTAAN	48
8.4	LÄHETYSSOPEN VAPAAEHTOISTOIMINTAAN OSALLISTUMINEN	48
8.4.1	<i>Motivaatiot</i>	49
8.4.2	<i>Kokemukset</i>	50
8.4.3	<i>Projektin kehittäminen</i>	53
	LÄHTEET.....	55
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Toimin Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetyssihteerinä. Seurakunnan lähetystyöllä on lähetysskahvila, Lähetyssoppi, jonka toiminnassa on mukana n. 120 vapaaehtoista. Lähetyssopen vapaaehtoiset ovat toimineet jo pitkään vapaaehtoisina ja ovat hyvin sitoutuneita toimintaan. He ovat osaksi jo melko iäkkäitä, eikä uusia vapaaehtoisia ole kovin helppo saada. Lähetyssopen toimintaa olisi syytä kehittää siten, että se tuntuisi yhä useamman kävijän mielestä mukavalta kahvilalta, jonne on helppo tulla. Pyrkimykseni on selvittää opinnäytetyössäni Lähetyssopen vapaaehtoistoiminnan kehittämismahdollisuuksia sekä mahdollisuuksia kahvilan laajemman asiakaskunnan tavoittamiseksi. Käyn läpi tutkimuksessani Lähetyssopen asiakkaiden ja vapaaehtoisten kokemuksia lähetysskahvilan toiminnasta. Samalla pyrin selvittämään, miten vapaaehtoiset kokevat toimintansa Lähetyssopessa. Kiinnostavana seikkana koen myös sen, saavatko vapaaehtoiset omasta mielestään riittävästi virkistystä ja koulutusta. Erittäin haasteellisenä tehtävänä koen sen, että voitaisiin nimetä sekä asiakkaiden että vapaaehtoisten antaman palautteen pohjalta kehittää Lähetyssopen toimintaa. Haasteena on, että Lähetyssopen toiminta tavoittaisi kaikki kokkolalaiset – vauvasta vaariin.

Viime vuosi 2011 oli Euroopan vapaaehtoistoiminnan vuosi. Uskon, että tämä asettaa vielä erityisiä haasteita vapaaehtoisena toimimiselle. Millä keinoilla kirkko voisi olla mukana tasavertaisesti kilpailemassa vapaaehtoisista omiin riveihinsä? Onko niin, ettei lähetystyötä korosteta tarpeeksi kirkon julistuksessa, vaikka se on kirkon perustehtävä. Kesän alussa järjestettävillä Suomen Lähetysseuran vuosijuhlilla kuulee mm. selkeää julistusta vapaaehtoisuuden tärkeydestä, mutta kotiin tultaessa se jo unohdetaan.

Euroopan vapaaehtoistoiminnan vuoden merkeissä kuultiin useita vapaaehtoistyötä koskevia kannanottoja. Valitettavasti miltei kaikki seurakunnissa tehtävä vapaaehtoistyö mielletään usein diakoniatyön vapaaehtoistoiminnan parissa tehtäväksi ystäväpalveluksi ja yhteisvastuukeräykseksi. Varsinaisten lähetysskahviloiden toimintaa ei ole myöskään tutkittu, kylläkin diakoniatyön vapaaehtoispalveluiden kahvilatoimintaa. Tutkimusongelmat olen jaotellut tutkielmassani kolmeen osaan; Lähetyssopen toiminnan kiinnostavuus, vapaaehtoisten riittävä tavoittaminen ja nuorten saaminen mukaan toimintaan.

Tutkimuksen avulla haluan tuoda esille Lähetyskahvilan vapaaehtoisten kokemuksia vapaaehtoistyöstä ja siitä, mikä motivoi heitä toimimaan vapaaehtoisina vuodesta toiseen. Lisäksi koen kiinnostavaksi asiaksi sen, miten henkilö on tullut Lähetyssojen vapaaehtoiseksi. Toimiiko hän mahdollisesti myös muualla vapaaehtoisena? Kyselyn avulla pyrin myös kartoittamaan Lähetyssojen toimintaa niin, että se tavoittaisi yhä uusia ihmisiä. Teen tutkimuksen Kokkolan suomalaiselle seurakunnalle. Tutkimukseni työelämänohjaaja on Kokkolan suomalaisen seurakunnan kirkkoherra Jouni Sirviö.

2 LÄHETYSTYÖ

Meidän jokaisen kristityn tulee osallistua lähetystyön eteenpäin viemiseen, lähetystyön tulisi olla koko seurakunnan yhteinen asia. Matteuksen evankeliumin lähetyskäskyssä Jeesus kehottaa meitä menemään maan ääriin saakka ja kastamaan kaikki kansat hänen opetuslapsikseen. Lopussa on vielä lupaus, että Vapahtaja on meidän kanssamme elämämme loppuun saakka. (Matt. 28:18-20; Rasolondraibe 2002, 65.) Kirkon lähetystehtävän tarkoituksena on viedä sanoma Kristuksesta ja hänen teoistaan niille, joiden sydänten ei ole vielä ollut mahdollista ottaa vastaan uskoa. Sanoma Ylösnouksesta Vapahtajasta syntiemme sovitajana ei ole vielä tavoittanut heitä. (Swantz 1960, 9.)

Palvellessamme omaa Suomen kirkkoamme sivuutamme Kristuksen kirkon perusluonteen kansallisten rajojen ylittäjänä? Todellinen lähetys- ja palvelunäkökulma saattaa unohtua. Kirkon lähetystehtävän asemaa on saatettu luulla virheellisesti vain joidenkin harrastukseksi. Vuosikausia onkin painotettu, että lähetys kirkon harrastuksen sijasta kuuluu oleellisesti sen olemukseen. Siitä huolimatta lähetystä ei kuitenkaan tarpeeksi korosteta kirkon julistuksessa ja opetuksessa. (Swantz 1960, 8.)

Jo maailman luomisen sanomaan kuului lupaus ”Jumala luo kaiken uudeksi” (Ilm. 21:5). Kolmiyhteisen Jumalan kutsumina me voimme näin osallistua luomisessa tapahtuvaan lähetykseen tulevan täyttymyksen ennakoijana. Jumalan yhteydessä eläessämme meidät tavoittaa tulevaisuuden maailmassa muutos ja oikeudenmukaisuus, anteeksiantaminen ja sovinto sekä tervehdyttäminen ja voimaannuttaminen. Me kristittyinä voimme viedä ympäristöissämme näitä tervehdyttäviä merkkejä monella tapaa. Meidän kristittyjen tulisi lähetyksessä toimia Jeesuksen elämän, opetusten ja palvelutehtävän mukaisesti. (Lähetys kontekstissa 2005, 27; Ahonen 2000, 69.) Lähetystyö on ihmisen kokonaisvaltaista auttamista, siinä autamme häntä sekä fyysisesti että hengellisesti. Evankeliumia viedäänkin lähelle ja kauas sekä julistaen että palvellen. (Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintaesite 2010; Ahonen 2000, 101; Laukkanen 2002, 54.)

2.1 Lähetystyön rajatonta yhteyttä Kokkolassa

Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa vietettiin elokuussa 2010 Oulun hiippakunnan lähetyksjuhliä teemalla ”Rajaton yhteys”. Juhlien teemaa voi tarkastella monesta eri näkökulmasta. Kokkolan suomalaisen seurakunnan kirkkoherra Erkki Murtomäki on todennut kirkossamme olevan useita eri toimintamuotoja, herätysliikkeitä ja lähetyjärjestöjä. Kuitenkin lähetyksjuhlilla on voitu todeta yhdessä toimimisen hyvät puolet, jolloin on voitu pitää sekä seurakunnan, hiippakunnan että lähetystyön puolta. Lähellä Kristusta olevina on saatu olla myös lähellä toisia. (Palola 2010, 35.) Erkki Murtomäen mukaan juhlien teema kuvastaa myös sitä työtä, jota Kokkolassa on tehty jo vuosisatoja rajojen ylittämiseksi. Hän toteaa, että yli kaksisataa vuotta sitten kirkkoherra Anders Chydenius (1729-1803) oli myös monella tapaa rajojen ylittäjä nähdessään kristillisen uskon ja jokapäiväisen elämän välisen suoran yhteyden. Jumalan sana herättää vastuuseen ja toisten kuormien kantamiseen, niistä tulee todellisuutta. Anders Chydeniuksen toiminnassa on nähty joidenkin mielestä lähetystyön esivalmisteluja. Rajojen ylittäminen kuvastuu Murtomäen mukaan myös siinä, että seurakuntiemme lähetystyö on tällä hetkellä varsin laajaa ja monipuolista. (Kokkolassa on totuttu ylittämään rajoja.)

Lehtipuun referoiman Péri Rasolondraiben lainauksen mukaan ”Kirkko on lähetetty kirkko” ja ”Missio kuuluu kaikille”. Missio kuuluukin siis meille kaikille, ei vain asiasta syvällisesti perillä oleville ns. lähetyshenkilöille. Lähettyksen ollessa kirkon perustehtävä, se kuuluu myös minulle, joka olen kristitty. Lähettyksen luonteeseen kuuluu kokonaisvaltaisuus, se kattaa sekä julistuksen että palvelun. Jumalan lähettyksessä me kaikki voimme hyödyntää omia taitojamme omalla paikallamme. (Lehtipuu 2002, 72.) Lähetystyön jatkumolle onkin tärkeää, että voimme toimia edelleen lähtijöinä ja lähettäjinä. Monikaan ei voi erinäisistä syistä johtuen lähteä lähetystyöntekijäksi, mutta me kaikki voimme toimia lähettäjinä erilaisten Herramme meille antamien lahjojemme kautta. Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetykskahvilan, Lähettyssopen toiminnasta vastaavana työntekijänä haluan olla omalta osaltani vaikuttamassa siihen, että voitaisiin vahvistaa lähetystyön kuulumista meille kaikille kristityille.

2.2 Lähetystyö on iloinen asia

Vihannin seurakunnan lähetystoimikunnan väki ja joukko vapaaehtoisia kokoontuivat viime kesänä, vuoden 2011 juhannusviikolla perinteisen juhannusjuuston keittoon lähetystyön hyväksi. Talkooväeltä kysyttiin, mitä tämä vaativa työ antaa tekijöilleen. Vastauksena oli kipeiden jalkojen ja hyvän mielen lisäksi se, että voi tuottaa juhannusiloa toiselle ja vielä suurempaa iloa kaukaiselle lähimmäiselle. (Parttimaa 2011, 10.)

Porvoolainen 17 -vuotias nuorukainen Leevi Valkeavirta kertoo haastattelussa, että hänen perheellään on ollut kummilapsi niin kauan kuin tämä muistaa. Aasialainen kummityttö on hänen itsensä ikäinen. Valkeavirta katsoo, että juuri kummituen ansiosta tämä on saanut koulutuksen, ja kunnollista työtä. Hänen mielestään on todella hienoa, että voi kummituen kautta antaa jopa täysin tuntemattomalle henkilölle paremman elämän mahdollisuuden. Valkeavirta kertoo tämän asian saavan aikaan iloisen mielen. (Kiilunen & Kosonen 2011, 11.)

2.3 Lähetysjärjestöt

Kirkon vuoden 2008 lähetysstrategian mukaan ulkomailla toimivien lähetystyöntekijöiden määrä oli suurin 1990 -luvun alussa. Kirkolliskokouksen hyväksymät kirkon viralliset lähetysjärjestöt ovat Suomen Lähetysseura, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland, Suomen Pipliaseura, Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetyt, Evankelisluterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä sekä Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat. (Kirkon lähetysstrategia 2008, 7.) Kirkkomme seurakunnat tukevat lähetystyöntekijöiden lähettämistä eri lähetysjärjestöjen kautta. Lähetysjärjestöjen tukeminen tapahtuu seurakunnan tuloista maksettavilla talousarviomäärärahoilla ja toiminnasta tulevilla tuloilla. Tulojen jakosummaan vaikuttavat nimikkosopimusten määrä sekä lähetysjärjestöjen kannatus.

Suomen evankelisluterilainen kirkko, sen lähetysjärjestöt ja Kirkon Ulkomaanapu tunnustavat vastuunsa kokonaisvaltaisesta lähetystehtävästä. He näkevät sen kirkon, seurakuntien ja jokaisen kristityn peruskutsumuksena. Kirkko ja yhteistyöjärjestöt ymmärtävät kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun perinteen ja toiminnan olevan ilmauksena kir-

kon ja sen seurakuntien elämästä ja työstä. He tiedostavat yhä enemmän yhteyden ja yhteistyön tärkeyden kirkon lähetystyön toteutuksessa. Kirkon ja sen yhteistyöjärjestöjen solmiman puitesopimuksen mukaan niiden tarkoituksena on luoda yleiset puitteet yhteistyölle kirkon lähetystyössä ja kansainvälisessä diakoniassa. Yleisistä lähtökohdista mainittakoon, että kirkon lähetysjärjestöjen toiminta on kirkon lähetystyönä osoitus seurakuntien jäsenten sitoutumisesta kirkon lähetystehtävään (Koko kirkon missio.) Kirkon Ulkomaanapu tekee yhteistyötä lähetysjärjestöjen kanssa. Ne toimivat yhteistyöverkostossa, johon kuuluu kirkkojen lisäksi kansainvälisiä, alueellisia ja paikallisia järjestöjä. (Kirkon lähetysjärjestöt – Maailmanlaaja kirkko.)

Luterilaiset kirkot ympäri maailmaa ovat kirkon lähetysjärjestöjen ensisijaisia yhteistyökumppaneita. Toisten kirkkojen kasvaessa nopeasti, toiset ovat hitaammin kasvavia vähemmistökirkkoja. Osa kirkoista on toiminut jo vuosisatoja, toiset ovat taasen vasta järjestäytymässä itsenäisinä kirkkoina. Useilla on jäsenyys Luterilaisessa maailmanliitossa. Luterilaisten kirkkojen kanssa tehtyjen sopimusten lisäksi kirkon lähetysjärjestöillä ja Kirkon Ulkomaanavulla on sopimuksia myös joidenkin muiden kuin luterilaisten kirkkojen kanssa. Vuonna 2011 oli yhteistyösopimuksia 35 kirkon kanssa. (Kirkon lähetysjärjestöt - Maailmanlaaja kirkko.)

3 LÄHETYSSOPPI – KOKO LÄHETYSTYÖN YHTEINEN KAHVILA

Lähetysseppi on toiminut Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa jo 24 vuotta. Aiemmin jo 1980 – luvulla toimi seurakunnassamme lähetysskahvila, jonka sijainti oli seurakunnan kiinteistön ulkopuolella. Suomen Lähetysseuran toimittaja Maila Ranckén tutustui kahvilan toimintaan lokakuussa 2008, Lähetysseppien 20 -vuotisjuhlaviikon puitteissa. Lähetysseppellä, kokkolalaisten kutsumalla Seppellä on tilat kunnostetussa ns. Silénin talossa aivan Kokkolan kirkon vieressä. Suomen ensimmäinen arkkitehti Jacob Tengström on syntynyt talossa. Rakennuksen entisöinnin jälkeen Lähetysseppi muutti siihen vuonna 1996. Talon myymälähuoneessa on runsaasti myytävänä erilaisia käsitöitä. Myynnissä on kaikkiaan viidentoista (15) lähetyssiirin tuotteita. Lähetysseppien mukaan villasukka on keuhkokuutiotuote. (Ranckén 2008, 28.) Villasukka tuo siunausta. Ihmiset kutovat sukkia rukoillen, he pyytävät siunausta sukkien käyttäjälle ja nuorelle kirkolle, jonka hyväksi sukkia kudotaan. Sukkia ostetaan lahjoiksi, ne lämmittävät omistajansa jalkoja talvipakkasilla, niistä saadut rahat osoitetaan lähetykselle, jossa esimerkiksi sukkaparista saatava maksu riittää nuoren asuntolamaksuun kuukauden ajaksi. (Koistinen 2002, 137.)

Lähetysseppi on kohtaamispaikka Kokkolan kirkon kupeessa. Se on auki maanantaista perjantaihin klo 10–14. Tarjolla on kahvia, leivonnaisia, juttuseuraa ym. Lähetysseppessä on myytävänä käsitöitä ja arpoja. Lisäksi siellä on tarjolla maanantaisin vohveleita, keskiviikkoisin klo 11-13 lounas, torstaisin klo 12 lauluhetki, jossa lauletaan virsikirjasta ja eri herätysliikkeiden laulukirjoista. Perjantaisin Lähetysseppessä on pullapäivä eli kotileivonnaisia myynnissä. Kaikki tuotto lahjoitetaan lähetykselle ja kansainväliselle diakonialle. Lähetysseppien nettisivulla on kehoitus: Lähetyksesi tarvitsee sinua – tule Seppien vapaaehtoiseksi. (Kokkolan suomalainen seurakunta – Lähetysseppi.)

Lähetysseppessä myytävissä tuotteissa on lappu, jossa on hinta ja koodinumero, minkä lähetyssiirin tukemaan kohteeseen maksu menee. Kokkolan suomalaisella seurakunnalla on neljä nimikkolähettiä Suomen Lähetysseuran kautta, kaksi nimikkolähettiä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen kautta sekä yksi nimikkolähetti Suomen Evankelis-luterilaisen Kansanlähetyksen kautta. Lisäksi sillä on nimikkokohteina Intian radiolähetyksesi, Matongon seminaari Keniassa, työ suomensukuisten kansojen keskuudessa Keski-Ve-

näjällä sekä Suomen Pipliaseuran kautta raamattutyö Kiinassa. (Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintaesite 2010; Ranckén 2008, 28.)

Kokkolan suomalaisella seurakunnalla ei ole erikseen työpaikkakahvilaa. Monet seurakunnan työntekijät käyvätkin Lähetyssopeassa viikoittain kahvilla ja keskiviikkolounaalla. Vuonna 2010 Lähetyssopeen kävijämäärä oli 9.124 henkilöä (Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintakertomus 2010).

Sopessa toimivat yhteistyössä eri lähetysjärjestöjä tukevat piiriläiset, joita on yhteensä n. 100 henkilöä. Jokaisella piirillä on vuorollaan oma työpäivänsä. Lähetys sihteeriin sekä erään lähetyspiiriläisen mielestä Soppi madaltaa kynnystä yhteistyöhön. (Ranckén 2008, 28.) Yhteistyö voidaan nähdä lähellä yhteisöllisyyttä. Harjun mukaan viime aikoina on yhteisöllisyys koettu myönteisenä ilmiönä, siitä on puhuttu paljon, ja sen paluuta on odotettu. Yhteisöllisyyttä onkin tarpeen selventää. Harjun referoiman Lehtosen lainauksen mukaan yhteisö voidaan mieltää alueellisesti rajattavissa olevana paikkana, sosiaalisen vuorovaikutuksen tyyssijana sekä yhteenkuuluvuuden tunteen ja muiden samankaltaisten asioiden yhteisyyttä osoittavien ilmiöiden yksikkönä. (Harju 2003, 70.)

Edelleen Harjun referoiman Lehtosen lainauksen mukaan yhteisyydessä voidaan nähdä kaksi kehitysvaihetta. Ensiksi nähdään yhteisyys vuorovaikutuksessa kehittyvänä prosessina, jossa jäsenten ryhmäsidonnaisuus muodostuu konkreettisen tekemisen tuloksena. Siitä muodostuu toiminnallinen yhteisö. Ensin täytyy kuitenkin olla ryhmä vuorovaikutuksessa toimivia ihmisiä. Toiseksi yhteisyys voi esiintyä tietoisesti vahvistuvana yhteenkuuluvuuden tunteena, josta seuraa symbolista yhteisyyttä, mikä näkyy jaettuina uskomuksina, tunteina ja yksilöllisinä kokemuksina. Yhteisyyttä tuova tekijä on nähtävissä eräänlaisena aatteena. (Harju 2003, 71.)

Seurakunta on palkannut työntekijän organisoimaan Sopen toimintaa ja vapaaehtoisten työvuoroja. Työntekijänä toimii Rauha Kangas, joka on osallistunut toimintaan noin 10 vuoden ajan, vuodesta 2004 alkaen vakinaisessa työsuhteessa. Lisäksi Sopessa toimii työharjoittelija, Carina Tossavainen, joka kertoo viihtyvänsä hyvin vanhempien ihmisten seurassa. Hän kertoo jatkavansa itsekkin vapaaehtoisena, mikäli työharjoittelu ei saa jatkua. (Ranckén 2008, 28-29.)

Lähetyssojen vapaaehtoisten suorittama työpanos on merkittävä. Yleensä palveluvuoroon tulee kerrallaan kaksi vapaaehtoista, toinen tuo makean ja toinen suolaisen. Eli toinen vapaaehtoinen leipoo kotona leivonnaiset, jotka hän tuo mukanaan. Toinen taas tuo leivän ja leikkeleet. Kahvi saadaan seurakunnan kustantamana. Tavallisesti työnjako on sellainen, että toinen vapaaehtoinen toimii kahvinkaatajana ja toinen myy arpoja ja merkitsee samalla päiväkävijöiden lukumäärän ylös.

Lähetyssoppi on mukava ”piipahtamispaikka” myös nuoremmalle sukupolvelle. Seurakuntapastori Kai Juvila on kokkolalainen, mutta toimii pappina Pyhäjoen seurakunnassa. Hän käy Lähetyssopeissa viikoittain. Papiksi vihkimisen juhlaakin oli Lähetyssopeissa viime marraskuussa. Kain mielestä Lähetyssoppi on hyvä paikka:

”Täällä on hyvä ilmapiiri, mahdollisuus seurustella. On suuri asia, että kohtaa muita ihmisiä. Täällä on mahdollisuus myös olla itsekseen, vaikkapa lueskella.”

3.1 Lähetyssopeissa toimiminen – mukavaa vapaaehtoistyötä

Ranckén kohtasi Sopen Lähetyssojen 20 -vuotisjuhlaviikolla tekemänsä haastattelun puitteissa useita innokkaita vapaaehtoisia. Soppeen puutöitä valmistavan puutyöpiirin vetäjä Matti Hietalahti kertoo päässeensä puuhaamaan nyt eläkkeellä sitä, mitä on aina halunnut tehdä. Seurakunta on antanut puutyöpiiriin käyttöön tilat ja koneet. Piiriläiset käyvät myös tekemässä pieniä korjaustöitä vanhusten luona. (Ranckén 2008, 30.) Yeungin referoiman Govaartin (2001) lainauksen mukaan vapaaehtoistoiminta -käsite jakaantuu keskinäiseen tukeen, auttamiseen ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen. Vapaaehtoistoiminta on palkatonta ja pakottamatonta toimintaa, jota tehdään toisten ihmisten ja yhteisön eteen. Vapaaehtoisuudessa on kyse vapaaehtoiseen toimintaan ryhtymisestä sekä toimimisesta oman jaksamisen ja kiinnostuksen puitteissa. (Yeung 2002, 11; Hakkarainen & Syrjänen 2003, 13-14.)

Vapaaehtoistoiminta voidaan nähdä itsearvoisena toimintana. Se on arvokasta ollen samalla riippumaton siitä, saavutetaanko sen kautta jotakin muuta hyötyä. Jokaiselle kuuluu oikeus tehdä vapaaehtoistyötä. Ihminen tuntee tarvetta toimia, tarvetta kuulua johonkin ryhmään ja tarvetta mielekkääseen tekemiseen. Vaikkakin on olemassa niitäkin vapaaehtois-

toiminnan muotoja, joihin vapaaehtoiset tulevat erillisen valinnan kautta (esimerkiksi kriisipuhelimet), niin kaikille halukkaille tulisi suoda mahdollisuuksia vapaaehtoistoimintaan. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 14.)

Tutkimusten mukaan joka kolmas suomalaisista toimii vapaaehtoisena, toinen kolmannes on lisäksi siitä kiinnostunut. Kirkkomme vapaaehtoistoimintaan osallistuu vähintään kertaluonteisesti vuodessa 12 prosenttia suomalaisista. Auttamishalu nähdään selkeimpänä vapaaehtoistoimintaan motivoivana tekijänä. Etenkin nähdään, että nuoret ovat kiinnostuneita hyvinvoinnin viemisestä toisille ihmisille, myös kaukana asuville. Luonnonsuojelu nähdään heidän keskuudessaan myös tärkeänä. (Kirkko 2020, 52.)

Maassamme vapaaehtoisuus tarkoittaa muun muassa vastavuoroisuutta, yhteistä iloa, tasa-arvoisuutta, vapaaehtoisuutta, palkattomuutta, ei-ammattimaisuutta ja luottamuksellisuutta. Vapaaehtoistyöntekijä nähdään yhteistyökumppanina, jonka tulee olla vaitiolovelvollinen, puolueeton ja vastuuntuntoinen sekä saada toimintaansa tukea ja rohkaisua. (Yeung 2002, 11.)

3.2 Virkistystä ja virikkeitä

Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön vuoden 2010 toimintasuunnitelman painopistealueena oli mm. vastuunkantajien osaamisen ja jaksamisen tukeminen. Lähetystyön puitteissa on pyritty eri virkistys- ja koulutustapahtumien kautta tukemaan em. osa-alueita. Lähetystyön vapaaehtoisia osallistui keväällä 2010 leirikeskukseen tehtyyn virkistyspäivään 60 henkilöä ja Kärämäelle suunnattuun kesäretkeen 50 henkilöä. Toimintaker-
tomuksen mukaan edellisenä vuonna asetettuihin tavoitteisiin on päästy. (Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintakertomus 2010.)

Virkistystapahtumilla on suuri merkitys vapaaehtoisten jaksamiselle. On saatu kokemuksia, joiden mukaan vapaaehtoinen kokee virkistuksen yhtä tärkeäksi kuin ohjauksenkin. Virkistystilaisuuksissa vapaaehtoiset voivat tutustua toisiinsa muodostaen ikään kuin järjestön tai oman alueen vapaaehtoisten ryhmän tai yhteisön. He ovatkin kokeneet virkistys-

tilaisuudet erittäin positiivisiksi asioiksi, ja niiden tuomaa virkistysantia onkin muisteltu vielä vuosienkin päästä. (Hakkarainen 2003, 49.) Usein vapaaehtoistoimintaan lähdetään siitä syystä, että halutaan oppia uusia asioita ja samalla jotain uutta itsestä. On tärkeää, että näille henkilöille järjestetään vapaaehtoistoiminnan puitteissa koulutusta ja työnohjausta. Vapaaehtoistyön kautta voidaan etsiä uutta elämänsisältöä, niinpä onkin tärkeää, että vapaaehtoisena toimivan itsetuntoa tuetaan. Vapaaehtoistyön tekemisen kautta ihminen tuntee olevansa tärkeä. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 23.)

3.3 Eläkeläiset mukaan kirkon vapaaehtoistoimintaan

Kettusen mukaan eläkeläisiä tulisi houkutella tehokkaammin vapaaehtoisiksi. Samanaikaisesti kun suuret ikäluokat jäävät sankoin joukoin eläkkeelle, niin seurakunnat tarvitsevat yhä enemmän vapaaehtoistyöntekijöitä. On nähtävissä myös huolestumista, ehtivätkö muut sektorit, kuten esimerkiksi järjestöt napata heidät ennen seurakuntia. Tänäpä pitää vapaaehtoisia houkutella mukaan seurakunnan toimintaan siten, että pyydetään mukaan kertomalla samalla, että on tarjolla myös hyvää koulutusta. Samat vapaaehtoiset toimivat yleensä useammassa kansalaisjärjestössä vapaaehtoisina. (Kettunen 2010, 2; Kirkko 2020, 59.) Uusien vapaaehtoisten rekrytointi koetaan suurena haasteena. Liikkeelle kannattanee lähteä niistä henkilöistä, jotka ovat päivisin vapaana. Kodeista sekä erilaisista harrastuskuvioista löytyy työttömiä sekä eläkeläisiä samaten kotirouvia ja -herroja. Kannattaneekin miettiä keinoja heidän aktivoimiseksi. Erilaisia tiedotuskanavia kannattaa hyödyntää, samoin erilaiset lehtijutut vapaaehtoistyöstä ovat myös mielekkäitä, edellyttäen, että asianomaisilta on saatu julkaisulupa. (Harju, Niemelä, Ripatti, Siivonen & Särkelä 2001, 83.)

Yeungin suorittaman vapaaehtoisten haastattelututkimuksen mukaan voidaan havaita, että vapaaehtoisten rekrytoinnissa on tärkeää, että pyydetään mukaan toimijoita vapaaehtoistyöhön. Tutkimustulokset osoittavat, että yli kymmenesosa kaikista suomalaisista kokee suurimmaksi syyksi osallistumattomuuteensa sen, ettei heille ole esitetty pyyntöä tulla mukaan vapaaehtoistoimintaan. Tämä osoittaa, että vapaaehtoistoimintaan voitaisiin kannustettaessa hyvinkin innostua. Sosiaaliset verkostot ja ”matalan kynnyksen” rekrytointi voisivatkin olla näin avainasemassa vapaaehtoisia etsittäessä. (Yeung 2002, 46.)

3.4 Lähetysskahvilat ja mummonkammarit

Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetysskahvilan, Lähetyssopen kaltaisia lähetystyön ”kahvittelupaikkoja” löytyy ainakin keskisuurista ja isoista seurakunnista. Lempäälässä sijaitseva kahvila Olkkari nähdään rennoksi kohtauspaikaksi. Vapaaehtoisten pyörittämän kahvilan tuotto osoitetaan lähetystyöhön ja kansainväliseen diakoniaan. Lähetyssihteeri Raili Paul näkee, että kahvilassa on palvelualtis ja innostunut vapaaehtoistyöntekijöiden joukko. Kolme vuotta toiminut kahvila toimii melko hyvin, vaikka myyntivuorojen täyttäminen on välillä rankkaakin. (Kosonen 2011,10.) Kävin tutustumassa kahvila Olkkarin toimintaan Lempäälässä. Mielestäni sen ilmapiiri oli erittäin hyvä ja kodikas. Kahvila toimii pääasiallisesti vapaaehtoisvoimin, jonkin verran siellä voidaan käyttää apuna työvoimatoimiston kautta saatavaa kuntouttamistuella palkattua työharjoittelijaa.

Diakonia-ammattikorkeakoulun opiskelijat, Kaija Tammi ja Paula Vartiainen ovat tehneet syksyllä 2010 opinnäytetyön Jyväskylän Lähimmäisen kammarin ja Kuopion Mummon mökin toiminnan vaikutuksesta kävijöiden hyvinvointiin. Tutkimuksen perusteella on tultu tulokseen, että käynnit Lähimmäisen kammarissa ja Mummon mökissä ovat olleet vaikuttamassa merkittävästi kävijöiden kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. (Tammi & Vartiainen 2010, 80.)

4 TOIMINTA KOLMANNEN SEKTORIN VAIKUTUSPIIRISSÄ

Kansalaistoimintaa on luonnehdittu viime vuosina kolmannen sektorin toiminnaksi. Kolmannella sektorilla tarkoitetaan maassamme yksityisen ja julkisen sektorin rinnalla olevia järjestäytyneitä toimialoja, joita ovat kansalaisten hallinnassa olevat yhdistykset, säätiöt ja osuuskunnat. Maamme kolmannelle sektorille on olennaista yleishyödyllisyys, etnisyys, toiminta ei tavoittele voittoa. Se on riippumatonta, yhteisöllistä, solidaarista, yksilöllistä valinnanvapautta painottavaa, joustavaa ja vapaaehtoista. (Harju 2003, 15-16.) Seurakunnissa harjoitettava vapaaehtoistyö kuuluu myös kolmannen sektorin toimialaan. Toimiesamme seurakunnan vapaaehtoistyössä osallistumme siis kansalaistoimintaan.

Suuri osa kolmannen sektorin toiminnasta perustuu pyyteettömyyteen. Toiminnasta ei saa palkkaa eikä avustuksia. Palkkatyöksi muutettuna maamme kolmannen sektorin toiminta on kuitenkin vähäistä. Verrattuna Euroopassa tehtävään palkattomaan vapaaehtoistoimintaan sijoitumme kuitenkin neljän maan kärkitilastoihin. Uskonnollista seurakuntatyötä tarkasteltaessa voi todeta, että sen osuus on erittäin suurta esimerkiksi Yhdysvalloissa. (Hyypä 2002, 70.)

4.1 Vapaaehtoistyö kansalaistoimintaa

Toiminnan tulee suuntautua itsestä pois päin, jotta se voidaan laskea kansalaistoiminnaksi. Kuitenkin sen lähtökohta on tavallaan egoistinen, toimijana olen minä itse. Aktiivinen hyöty kohdistuu kuitenkin muille kuin omalle itselleen. Hyödyn määrä ei ole kuitenkaan olennainen, se voi olla joko iso tai pieni. Pääasia on asian tai tahon hyötyminen ulospäin suuntautuvasta toiminnasta. Kansalaistoimintaa tehdään yhteiseksi hyväksi. Aina kansalaistoiminta ei ole silti sama asia kuin vapaaehtoistyö. Auttaessamme esimerkiksi sukulaisiamme tai naapuriamme, jotka perustuvat tuttuuteen, emme tee kansalaistoimintaa. (Harju 2003, 11.)

Eri maissa ja kulttuureissa vapaaehtoistoimintaa voidaan määritellä enemmän joko henkilöiden, toimintamuotojen tai laajempien toimintaympäristöjen kautta. Eri maissa tekemien-

sä vapaaehtoistutkimusten jälkeen Govaart kumppaneineen on silti voinut löytää tietyt yhteiset ainekset eri kulttuurien vapaaehtoistoiminnan määrittelyille: kyse on palkattomasta ja pakottamattomasta toiminnasta, jota tehdään muiden ihmisten ja yhteisön hyväksi. Vapaaehtoistyön osallistumis- ja kansalaisaktiivisuusluonnetta korostetaan siten, että usein keskusteluissa nähdään vapaaehtoistoiminnan olevan kansalaisyhteiskunnallista kolmannen sektorin toiminnan sijasta. (Yeung 2002, 11-12, Harju 2003, 118.)

4.2 Vapaaehtoistoiminnan motivaatioita

On tutkittu, että kiinnostus jotain asiaa kohtaan on hyvin keskeisellä sijalla tarkasteltaessa vapaaehtoistoiminnan motivaatioita. Toisena motivoijana on halu auttaa toista. Useilla henkilöillä on lisäksi kannustimena halu oppia. Monille henkilöille on tärkeää myös saada ystäviä. Joskus ihminen haluaa tehdä vapaaehtoistoimintaa, koska hän katsoo sen toimivan vastapainona hänen omalle työlleen. Voidaan sanoa, että ihminen haluaa osallistua ja saada sen kautta kokemuksia. Joskus motivaationa voi olla myös halu vaikuttaa. Joskus ihmisellä voi olla myös velvollisuuden tunnetta ja sosiaalista painetta, joka ohjaa häntä auttamaan toista. Tärkeää on myös, että vapaaehtoistoiminnassa voi olla mukana niillä taidoilla, joita osaa. (Harju 2003, 40-41.)

Yeung on tehnyt tutkimuksen, jossa kartoitetaan, mitä mielletään vapaaehtoistoiminnaksi. On havaittu, että ehdottomasti eniten suomalaisia motivoi vapaaehtoistoimintaan tunne, että siinä saa auttaa muita ihmisiä. Haastateltavista vapaaehtoistyöntekijöistä yli 40 % koki näin. Auttamishalun jälkeen seuraavaksi yleisin, vapaaehtoisuuteen motivoiva tekijä on ylimääräisen ajan käyttäminen johonkin hyödylliseen toimintaan, joka tuo samalla sisältöä päivään. Tämän kokemuksen jakoi 16 % haastateltavista. Vain harvempi kuin yksi kymmenestä suomalaisesta näkee vapaaehtoistoimintaan motivoivaksi seikaksi jonkun muun kuin auttamishalun tai ylimääräisen vapaa-ajan. Näistä motiiveista korostuivat tärkeimpinä mukaan lähteminen tuttavien pyynnöstä ja toivottavasti tavata uusia, samanhenkisiä ystäviä. Tavallisimpina motiiveina on nähty lisäksi olevan halun saada uusia elämäkokemuksia ja oppia uutta sekä ylipäättään kiinnostus vapaaehtoistoimintaan. (Yeung 2002, 32-33.)

Tietyn auttamiskohteen mainitsemisen jälkeen tyypillisimpiä suomalaisten vapaaehtoistoimijoiden mielikuvia ovat yleisesti auttaminen ja hyväntekeväisyys (25 %) sekä avun antaminen ilman palkkaa (19 %). Muiksi vapaaehtoistoiminnan miellelyhtymiksi nähdään yleisesti jokin hyvä asia, ilman pakotetta tapahtuva toiminta sekä yhdistys- ja järjestötyö. Suomalaisia tulee vapaaehtoistoiminnan piiriin jonkin verran myös talkoiden, varainkeruun sekä ylipäättään tärkeän ja hyödyllisen toiminnan kautta. (Yeung 2002, 20.)

Älittää vanhempien vapaaehtoisten motiiveissa painottuu halu saada uusia ystäviä vapaaehtoistoiminnan kautta. Lisäksi he korostavat erityisesti auttamisenhalua sekä halua saada jotain säännöllistä päiväohjelmaa hyödyllisten asioiden puitteissa. Yli 50 –vuotiaiden sekä eläkkeellä olevien vapaaehtoistyöntekijöiden kohdalla nähdään korostuvan lisäksi ideologinen vakaumus, joka voi olla joko uskonnollinen tai poliittinen. (Yeung 2002, 34; Hakkarainen & Syrjänen 2003, 22.)

Keijo Kata on haastatellut tutkimuksessaan kirkonrakentajia (n = 18). Tutkimustuloksena voi havaita, että motivoiva tekijä on myös altruismikirjallisuudessa esiintyvä hyvinvointivertailu (Yeung & Saari 2006, 35). Esimerkiksi eräs haastateltu kirkonrakentaja on todennut Suomen olevan maailman rikkaimpia maita, joten meillä on velvollisuutena auttaa. Toinen haastateltava on todennut tehtävän olevan hänen lähetystyötään: hän ei osaa pitää puheita, mutta käytännön taidot ovat jonkinlaiset. Näistä voidaan havaita, että aineellisen auttamisen vaikutin sekä kristillinen ja hengellinen perustelu liittyvät yhteen. Osallistujan motiivina on lisäksi oman, aikanaan hankitun ammatin hyödyntäminen. (Kata 2008, 4.)

Vapaaehtoistyö voidaan nähdä vastuun kantamisen muotona; on velvollisuutena auttaa toista, huolehtia heikommasta. Toisaalta vapaaehtoistyö voi olla myös elämäntapa. Vapaaehtoistyötä ei nähdä silti välttämättä itsensä toteuttamiseksi tai mukavaksi ajankuluksi tussassa seurassa, vaan se nähdään enemmänkin vastuuntunnoksi ja omastaan antamiseksi velvollisuuksien ja yhteisön hyvinvoinnin eteen. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 22.)

Vapaaehtoistyö voi olla mahdollisuutena tehdä jotain sellaista, jota ei ole koskaan aiemmin voinut tehdä tai johon ei ole ollut aikaa. Siinä voidaan usein toteuttaa omia taipumuksia. Vapaaehtoistoiminnan kautta yksilö voi vahvistaa minä –kuvaansa. Osa vapaaehtoistyöntekijöistä haluaa kokeilla uusia asioita. Halutaan tehdä tiettyjä asioita tiettyjen ihmisten

seurassa. Oma elämäntilanne voi olla syynä siihen, että halutaan toimia tietyn ihmisryhmän parissa. Tai oma ajankäyttö on muuttunut siten, että on syntynyt uusi mahdollisuus. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 23.)

Vapaaehtoistyön voidaan nähdä myös edistävän työuraa tai pääsyä työmarkkinoille. Se voi siis antaa kokemuksia, joista on hyötyä myöhemmin. Vapaaehtoistoimintaan osallistuminen voidaan katsoa eduksi pyrittäessä yhteiskunnallisesti arvokkaisiin tehtäviin. Vapaaehtoistyössä voi hyödyntää myös ammatissa opittuja taitoja eri tavalla kuin varsinaisessa työelämässä. Joskus syynä vapaaehtoistoimintaan ryhtymiselle on se, että halutaan vaikuttaa asioihin. Moni tuntee esimerkiksi, että jokin asia on huonosti ja haluaa lähteä mukaan toimintaan; tehdään yhdessä jonkun henkilön elämästä vähemmän kuormittavaa. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 23.)

4.3 Vapaaehtoistyö syrjäytymisen ehkäisijänä

Erilainen tekeminen, mukanaolo, toisten ihmisten kohtaaminen ja sosiaalisten kontaktien luominen ovat olleet suuria tekijöitä syrjäytymisen ehkäisyssä. Etenkin yksinäisille ihmisille tästä on ollut suuri hyöty, samaten ikääntyville ihmisille. Vapaaehtoistyö ja kansalaistoiminta ovat merkittäviä yksinäisyydestä johtuvan syrjäytymisen ehkäisijöinä. Kansalaistoiminnan kautta syrjäytynyt ihminen voi kokea olevansa arvokas omana itsenään. Hän saa kokea osallisuutta sekä saa tuntea, ettei ole ulkopuolinen. (Harju 2003, 136-137.)

Eläkkeellesiirtymisen voi nähdä tuovan tilaa vapaaehtoistyölle, mikäli siihen on motivoitunut. Päivätyö on päättynyt, ja ainakin yksi rajoittava tekijä osallistumiselle on poissa. Vapaaehtoistyö voi tuoda elämään hyvin tervetullutta sisältöä. Sillä voi olla jopa terapeuttisia tai kuntouttavia piirteitä. Vapaaehtoistyön kautta ihminen tuntee, että häntä tarvitaan. (Kata 2008, 2.) Vapaaehtoistoiminnan motiiveissa ja mielikuvissa voidaan nähdä toiminnan sosiaalinen luonne. Vapaaehtoistyö nähdäänkin sosiaalisen pääoman muodostumisen alueena. Sen piirissä vaaditaan keskinäistä luottamusta ja niinpä siihen osallistumisen nähdään voimistavan yksilöiden välisiä sosiaalisia siteitä ja verkostoja luottamuksen lisääjinä. (Yeung 2002, 34.)

Useille haastatelluille kirkonrakentajille talkootyöhön osallistuminen on merkinnyt sosiaalisten suhteiden laajentumista. Kuitenkin joukossa on myös niitä, joiden mielestä omat verkostot eivät ole juurikaan muuttuneet. Melkein kaikki kehuvat ilmapiirin olevan hyvän ja yhdessäolon mukavaa. Talkootyössä ei esiinnytä titteleillä. (Kata 2008, 4.)

5 TUTKIMUSONGELMAT

Tässä tutkimuksessa on kyse Lähetyssopen toiminnan kehittamisestä sekä asiakkuudesta että vapaaehtoisena toimimisesta käsin. Tutkimusongelmani ovat:

- Koetaanko Lähetyssopen toiminta tarpeeksi kiinnostavana?
- Onko vapaaehtoisuuden kynnys liian korkealla?
- Miten Lähetyssopen toiminta kattaisi nuoria?

Vapaaehtoistyötä pidetään kirkon tulevaisuuden kannalta merkittävänä ja haasteellisena kysymyksenä. Kirkolla ei ole enää varaa seurakuntatyötä laajentaakseen ja kehittääkseen pal-
kata lisää työvoimaa. Seurakunnan jäsenille halutaan antaa tilaa lahjojensa käyttämiseksi seurakuntaelämässä. Tulisikin vakavasti pohtia, miten voitaisiin laajentaa maallikko-
vastuun käyttöä. (Kirkko 2020, 53.) Työparini, seurakuntapastori Asmo Koskinen ehdotti, että tutkisin opinnäytetyössäni Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaa ja sen kehittämistä sekä samalla Sopen toiminnan kehittämistä.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

6.1 Tutkimuksen kohderyhmä ja tutkimusmenetelmät

Kvantitatiivinen tutkimustapa on melko yleinen sosiaali- ja yhteiskuntatieteissä. Sen alkujuuret ovat luonnontieteissä. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa painotetaan yleisesti syyn ja seurauksen lakeja. Taustalla on ajatusmalli, että todellisuus rakentuu objektiivisesti havaittavista tosiasioista. Tällaisen ajattelutavan takana on loogiseksi positivismiksi nimetty filosofinen ajattelumalli, jonka mukaan kaikki tieto on peräisin suorasta aistihavainnosta ja loogisesta päättelystä, joka on näiden havaintojen pohjana. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2005, 130.)

Ihmisten on nähty tulkitsevan ja asettavan kysymyksiä kulloinkin valitsemastaan näkökulmasta omalla ymmärryksellään. Tämä selittää sen, että he voivat ymmärtää saman asian monella eri tavalla. Kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on tutkia moninaista, todellista elämää. Tutkimuksessa tulee tosin muistaa, ettei todellisuutta voi pirstoa mielivaltaisesti eri osiin. Laadullinen tutkimus pyrkii tutkimaan kohdettaan mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Voikin todeta, että kvalitatiivinen tutkimus pyrkii löytämään ja paljastamaan tosiasioita sitä vastoin, että se tyytyisi olemassa oleviin väittämiin. (Hirsijärvi ym. 2005, 151-152.)

Tutkimuksen kohteena ovat Lähetyssojen asiakkaat sekä vapaaehtoiset, joita toimii 17 eri piirissä. Vapaaehtoistoiminnassa on mukana kuusi Suomen Lähetysseuran piiriä, kolme Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen piiriä, Herättäjä-Yhdistys ry:n piiri, Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen piiri, Israelin Ystävät ry:n piiri, Rauhan Sanan piiri, Evankelinen Lähetisyhdistys ry:n piiri, Sanansaattajat ry:n piiri, Suomen Pipliaseuran piiri ja Kokkolan suomalaisen seurakunnan kansainvälisen diakonian piiri.

Kyselyni on pääasiassa kvalitatiivinen, mutta joukossa on myös aika paljon kvantitatiivisia kysymyksiä väittämine ja ja monivalintakysymyksine. Koin kvalitatiivisen tutkimuksen

parhaaksi, jotta saisin tutkimusaineistoksi mahdollisimman monen Lähetyssopen asiakkaan ja vapaaehtoisen kokemuksia. Koin, että laadullisten kysymysten kautta vastaajat pystyvät kertomaan omakohtaisista kokemuksistaan ja näin heille tulee mahdollisuus tulla kuulluiksi. Mikäli vastataan ainoastaan määrällisiin kysymyksiin jotain tärkeää voi jäädä sanomatta. Avoimiin kysymyksiin saamieni vastausten analysoinnissa erittelin vastauksia teemoihin yhteisten nimittäjien mukaan. Tutkimuksen tulososiossa esitän osan vastauksista suoriina lainauksina.

6.2 Kyselyt

Otanta perustuu periaatteessa perusjoukon määrittelyyn ja siinä olevan rekisterin selvittämiseen. Sitten voidaan määritellä perusjoukko (esimerkiksi henkilöt), valitaan otantamenetelmä ja otoksen koko. Sen jälkeen voidaan suunnitella toteutus ja suorittaa otanta. (Heikkilä 1998, 34-35.) Lähetin asiakaskyselyn kunkin vapaaehtoispiirin vastuuhenkilölle sekä yhdelle kussakin vapaaehtoispiirissä aktiivisesti toimivalle vapaaehtoiselle, jolloin otantajoukko on varsin laaja. On hyvä, etteivät kaikki vastaajat kuulu samaan vapaaehtoisryhmään, muutoin vastaukset voisivat olla liian samanlaisia. Silloin tutkimuksen tulos ei olisi kovin luotettava.

Postitin kyselylomakkeet 28.9., vastaamisaikaa jäi kuukausi, lomakkeet tuli palauttaa 31.10. mennessä. Lisäksi Lähetyssopen asiakkaat ja vapaaehtoiset saattoivat osallistua asiakaskyselyyn Lähetyssopessa lokakuun ajan. Ilmoitin kyselystä myös seurakuntamme verkkosivuilla. Lisäksi siitä oli maininta seurakuntamme kirkollisissa ilmoituksissa. Liitteiden 2/1, 2/2 ja 2/3 kysymykset oli tarkoitettu sekä asiakkaille että vapaaehtoisille. Lähetyssopen vapaaehtoiset saivat vastata niiden lisäksi myös liitteiden 2/4, 2/5 ja 2/6 kysymyksiin. Kyselyyn vastattiin nimettömästi, joten tutkimuksen tekijä ei voi yhdistää vastauksia kehenkään tiettyyn vastaajaan.

Kyselytutkimukseen liittyy myös puutteellisuuksia. Ei ole varmaa, miten vakavasti vastaajat ovat suhtautuneet tutkimukseen. Onko pyritty vastaamaan rehellisesti ja huolellisesti? Vastausvaihtoehdot eivät myös ole olleet aina onnistuneita vastaajan näkökulmasta ajatel-

tuna. Kysymysten käsittelemä alue saattaa olla vastaajalle vieras. Vastaamattomuus voi nousta joskus suureksi. (Hirsijärvi ym. 2005, 184.) Kysymyksiä tehdessäni minulla oli apuna Lähetyssopeessa muutaman vuoden työskennellyt, itseäni nuorempi naishenkilö sekä eräs lähetystyön johtokunnan jäsen. Lisäksi pohdin kysymyksiä opinnäytetyöni työelämä-ohjaaja Jouni Sirviön kanssa. Kysymyksiä tehdessäni pyrin ottamaan huomioon sen seikan, että monet Lähetyssopeen asiakkaat ja vapaaehtoiset ovat jo melko iäkkäitä. Havaitsin silti, että joskus oli jätetty vastaamatta kysymykseen, koska ei oltu ymmärretty sen sisältöä.

6.3 Sisällönanalyysi

Työn lähtökohtana on tutkimusongelman selvittäminen. Mitä tietoa tarvitaan, jotta ongelma saataisiin ratkaistua? Sen jälkeen täytyy selvittää, mistä ja miten se hankitaan. Valittu tiedonhankintajärjestelmä vaikuttaa tehtäviin kysymyksiin; puhelinhaastattelun ja nettikyselyn kysymykset ja rakenne poikkeavat toisistaan, jotta ne voisivat toimia. Valinnoilla on vaikutusta siihen, miten aineistoa analysoidaan tutkimuksen loppuvaiheessa. Kysymysten mittarit voidaan asettaa eri tavoin. Kysymystekstin tulee olla varsin selkeää virhetulkintojen välttämiseksi. Huonosti muotoillun kysymyksen vastauksia ei mahdollisesti voi käyttää tutkimuksessa, jos kysymykset ja vastausvaihtoehdot on ymmärretty monella eri tavalla. Lomakkeen ulkoasun tulee olla selkeä, mikä houkuttelee vastaamaan. Tutkijan tulee testata sekä kysymykset että lomake. Näin tulee tarkastettua, että kysymykset ymmärretään samalla tavalla. Kysymysten laatija on usein sokea omille kirjoitusvirheilleen, samalla nekin tulee tarkistettua mahdollisten muiden muutosten ohella. (Kananen 2008, 11-12.)

Kaikista haastatteluista tein koosteen analysointia varten. Siirsin saamani tulokset Excel-ohjelmaan, koska halusin käyttää sen tarjoamia visuaalisia etuja hyväksi. Sisällönanalyysin avulla pyrin selvittämään ja käsittelemään saamiani vastauksia. Opinnäytetyötä tehdessäni keräsin tärkeää tietoa sekä Lähetyssopeen asiakkailta että vapaaehtoisilta, jotta tulos voisi palvella kokonaisvaltaisesti Lähetyssopeen toiminnan kehittämistä.

Mielenkiintoni kohteena ovat kysymykset: Mikä sai sinut tulemaan ensimmäisen kerran Lähetyssopeen? Mikä sai sinut tulemaan tänään Lähetyssopeen? Mitä ehdottaisit Lähe-

tyssopen toiminnan kehittämiseksi? Mikä motivoi sinua Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan? Miten saataisiin uusia vapaaehtoisia Lähetyssoppeen? Haluaisitko esittää muita Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisen kehittämisideoita? Näihin kysymyksiin halusin vastauksia, jotta Lähetyssopen toimintaa voitaisiin kehittää.

Tutkimus ei ole valmis tulosten analysoinnin jälkeen. Tuloksia ei saisi jättää lukijan eteen jakaumina ja riippuvuuslukuina, vaan niitä tulisi selittää ja tulkita. Tutkijan tulee pohtia analyysin tuloksia ja tehdä niistä omia johtopäätöksiä. (Hirsijärvi 2005, 213.) Havaitsin, että varsin moni Lähetyssopen vapaaehtoinen oli vastannut, että vapaaehtoistoimintaa pidetään riittävästi esillä. Kuitenkin aika moni oli jättänyt vastaamatta ko. kysymykseen. Näin ollen myönteisten vastausten määrä ei anna todellista kuvaa vastaajien mielipiteistä.

6.4 Tutkimuksen luotettavuus ja pätevyys

On pyrkimyksenä, että tutkimuksessa voitaisiin välttyä virheiden syntymiseltä, mutta silti virheitä tulee. Tämä vaikuttaa tutkimuksen luotettavuuteen ja pätevyyyteen ja onkin tärkeää pohtia, miten luotettava tutkimus on. Reliabiliteetilla tarkoitetaan mittaustulosten toistettavuutta, kykyä antaa ei-sattumanvaraisia tuloksia. Validiteetti taas tarkoittaa mittarin kykyä mitata juuri sitä, mitä sillä tarkoitettiin. Vastaajat saattavat esimerkiksi ymmärtää jonkin kysymyksen eri tavalla mitä tutkijat ovat tarkoittaneet. (Hirsijärvi ym. 2005, 216-217; Kananen 2008, 79.)

Tutkijan tarkka selostus tutkimuksen toteuttamisesta kohentaa laadullisen tutkimuksen luotettavuutta. Tutkimuksen kaikki vaiheet tulee selostaa yhtä tarkasti. Aineiston tuottamisen olosuhteista tulee kertoa totuudenmukaisesti ja selkeästi. Esimerkiksi haastattelu- ja havainnointitutkimuksessa kerrotaan olosuhteista ja paikoista, joissa aineistonkeruu tehtiin. Laadullisen aineiston analyysissä on luokittelujen tekeminen keskeisellä sijalla. (Hirsijärvi ym. 2005, 217.)

En saanut vastauksia niin paljon kuin olisin halunnut. Asiakkailta sain yhteensä 19 vastausta. Pidän määrää melko alhaisena huomioon ottaen, että Lähetyssopessa käy kuukausittain

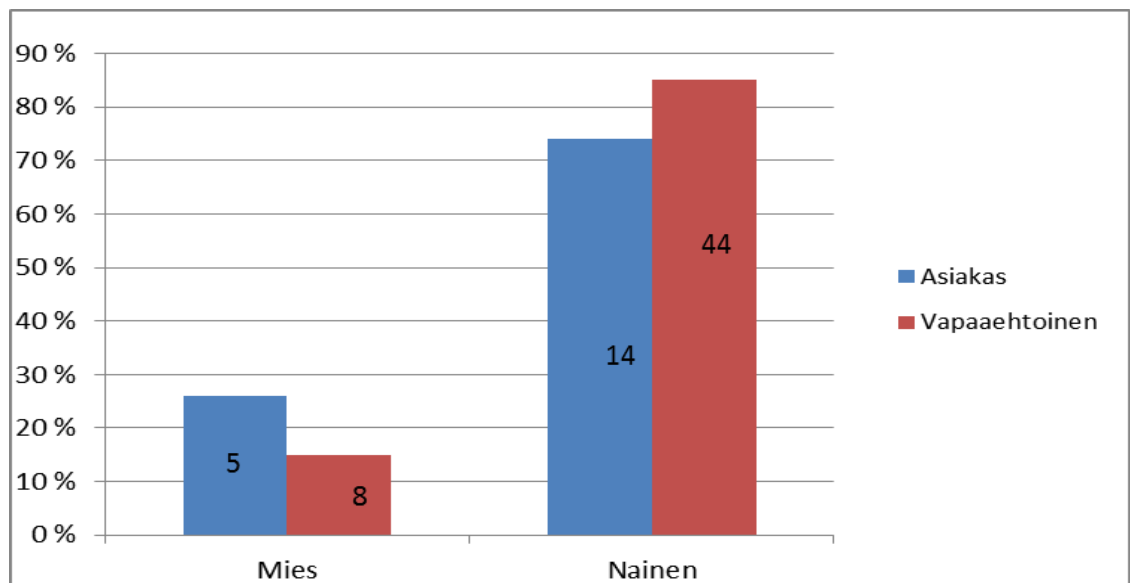
keskimäärin 250 asiakasta. Toisaalta päivittäisistä asiakkaista monet ovat samalla vapaaehtoisia. Vapaaehtoisten kohdalla vastaamisprosentti oli melko korkea, miltei 45 % suhteutuen vastausten määrä kaikkiin vapaaehtoisiin, joita on tällä hetkellä noin 120. Vastausintoon on saattanut vaikuttaa se, että kysymyksiä oli melko paljon. Nuorten vastauksia ei saatu paljoa ehkä sen takia, että Lähetyssoppi on auki ainoastaan päivällä, jolloin nuoret ovat koulussa. Nuorten aikuisten vastauksia ei saatu myöskään kovin paljoa. On selvää, että nuorten ja nuorten aikuisten vastausten pieni osuus vaikuttaa tutkimuksen luotettavuuteen. Kuitenkin valtaosa havainnostani nuorempien osallistujien vastauksien kohdalla on linjassa muiden tutkimusten kanssa.

Etsin lähdekirjallisuutta tutkimusprosessini käynnistyttyä. Hain johdonmukaisilla hakusanoilla tutkimukseni aiheisiin liittyvää kirjallisuutta Lindan ja Theseuksen kirjastojen tietokannoista. Opinnäytetyöni eri vaiheissa tutustuin Anne Birgitta Yeungin vapaaehtoistyötä käsittelevään kirjaan ja tutkimukseen. Hänen tutkimuksensa soveltuu tämän tutkimuksen lähteeksi, koska se sisältää mm. kirkon vapaaehtoisuuden teemoja. Lisäksi käytin vapaaehtoisuutta koskevissa pohdinnoissani apuna tuttavani, kokkolalainen psykologi Keijo Katan saamia talkootyön kokemuksia, jotka on koottu Gerontologian julkaisuun. Motivaation liittyvää teoretietoa keräsin Anne Birgitta Yeungin kirjan lisäksi Aaro Harjun kirjasta ”Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet” sekä Pirkko Hakkaraisen toimittamasta kirjasta ”Tukea ja mahdollisuuksia vapaaehtoistoiminnalle”. Jonkin verran hyödynsin tutkimuksessani myös eri toimittajien verkkosivuja.

7 TUTKIMUKSEN TULOKSET

7.1 Vastaajien perustiedot

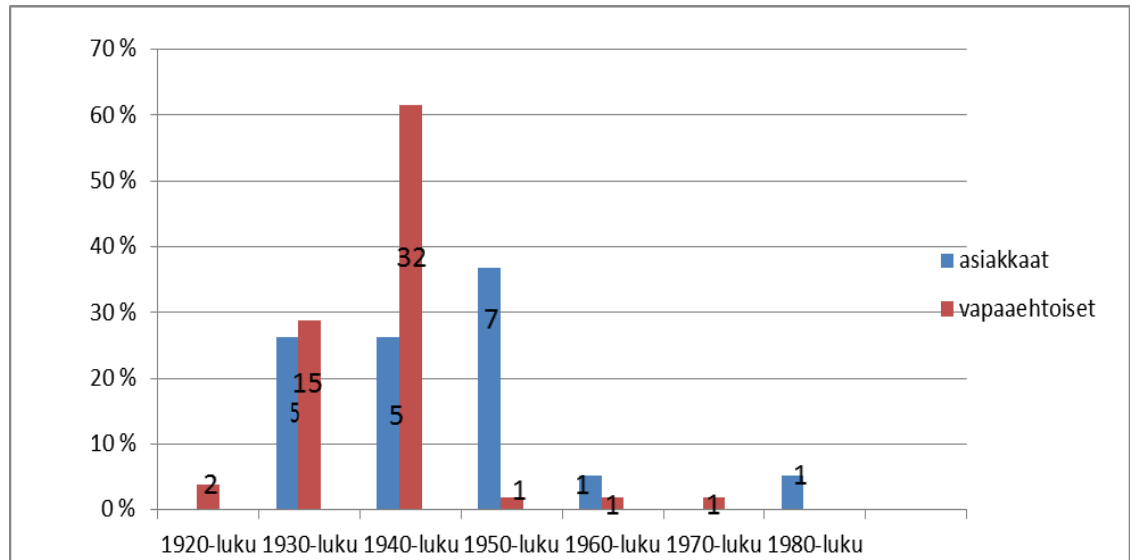
Kyselyyn vastasi 19 Lähetyssopen asiakasta ja 52 vapaaehtoista. Asiakkaista on naisia 14 (74 %) ja miehiä 5 (26 %). Vapaaehtoisista on naisia 44 (85 %) ja miehiä 8 (15 %). (Kuvio 1.)

KUVIO 1. Sukupuolijakauma (N=71)

Selkeästi eniten vapaaehtoisista on 1940-luvulla syntyneitä 32 (62 %). Seuraavaksi eniten heitä on taasen 1930-luvulla syntyneissä 15 (29 %). Kyselystä käy ilmi, että vapaaehtoisista kaksi (4 %) henkilöä on syntynyt 1920-luvulla. Asiakkaista on taasen eniten 1950-luvulla syntyneissä seitsemän (37 %). Heitä on taasen sama määrä 1940- ja 1930-luvuilla syntyneissä, viisi henkilöä (26 %). Molemmista kyselyryhmistä löytyi vielä muutamia henkilöitä, jotka ovat syntyneet myöhemmillä vuosikymmenillä.

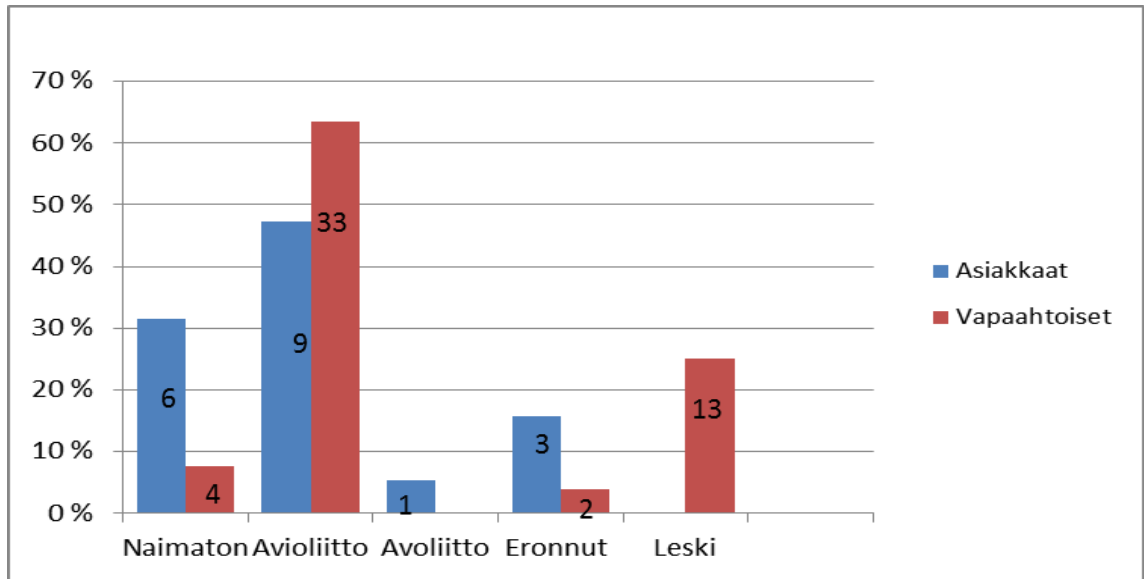
Kuviosta 2 nähdään millä vuosikymmenillä Lähetyssopen asiakkaat ja vapaaehtoiset ovat syntyneet.

KUVIO 2. Ikäjakauma (N=71)

Iso osa vastanneista on avioliitossa, vapaaehtoisista 33 (63 %) ja asiakkaista yhdeksän (47 %). Toinen iso ryhmä asiakkaiden kohdalla on naimattomat, kuusi henkilöä (32 %). Asiakkaissa ei ole yhtään leskeä, kun taas vapaaehtoisissa leskien osuus on melko suuri, 13 henkilöä (25 %). Molemmista ryhmistä löytyy lisäksi muutamia eronneita, asiakkaista kolme henkilöä (16 %) ja vapaaehtoisista kaksi (4 %). Asiakkaissa on lisäksi yksi avoliitossa oleva.

Kuviosta 3 näkyy vastaajien siviilisäätty.

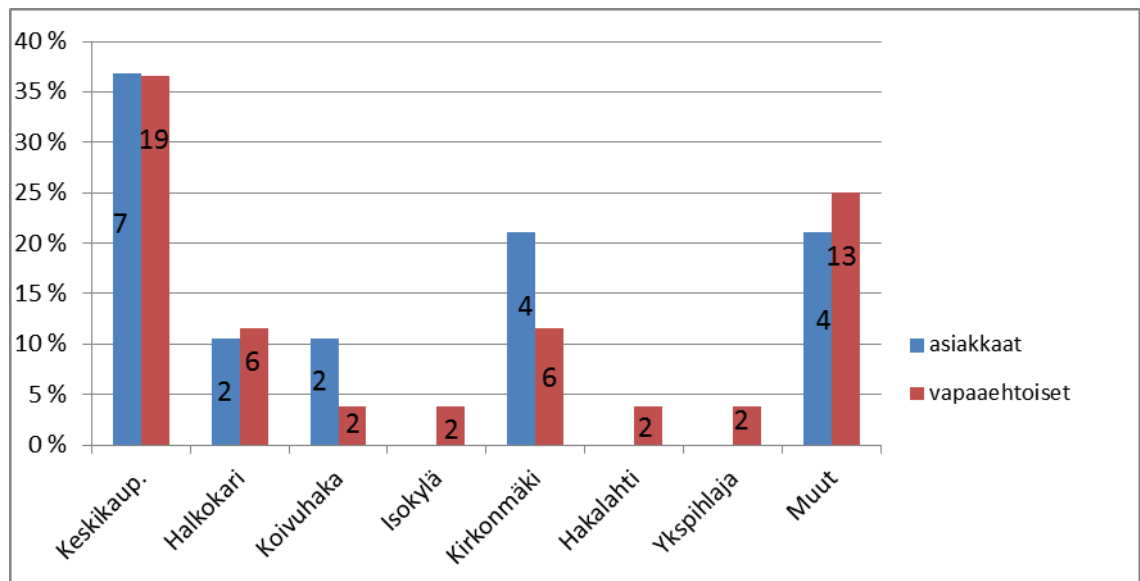

KUVIO 3. Siviilisäätty (N=71)

Kohdassa 4 vertailin Lähetyssojen asiakkaiden ja vapaaehtoisten elämäntilanteita. Suurin osa vastaajista (n=71) ilmoittaa olevansa eläkkeellä, vapaaehtoisista (n= 52) on eläkeläisiä 96 % ja asiakkaista (n=19) 47 %. Asiakkaista ilmoittaa olevansa työssäkäyviä 37 % (n=7), kun taas vapaaehtoisista työssäkäyviä on ainoastaan 4 % (n=2). Lisäksi asiakkaista yksi henkilö ilmoittaa olevansa työtön ja kaksi henkilöä ilmoittaa elämäntilanteensa olevan muun; työharjoittelija ja kuntouttava työ.

Iso osa vastanneista ilmoittaa asuvansa keskikaupungin alueella, molemmista 37 %, asiakkaista seitsemän ja vapaaehtoisista 19. Seuraavaksi eniten vastaajista asuu Kirkonmäen alueella, asiakkaita 26 % (n = 4) ja vapaaehtoisia 12 % (n = 2).

Kuviosta 4 nähdään vastaajien asuinalue.

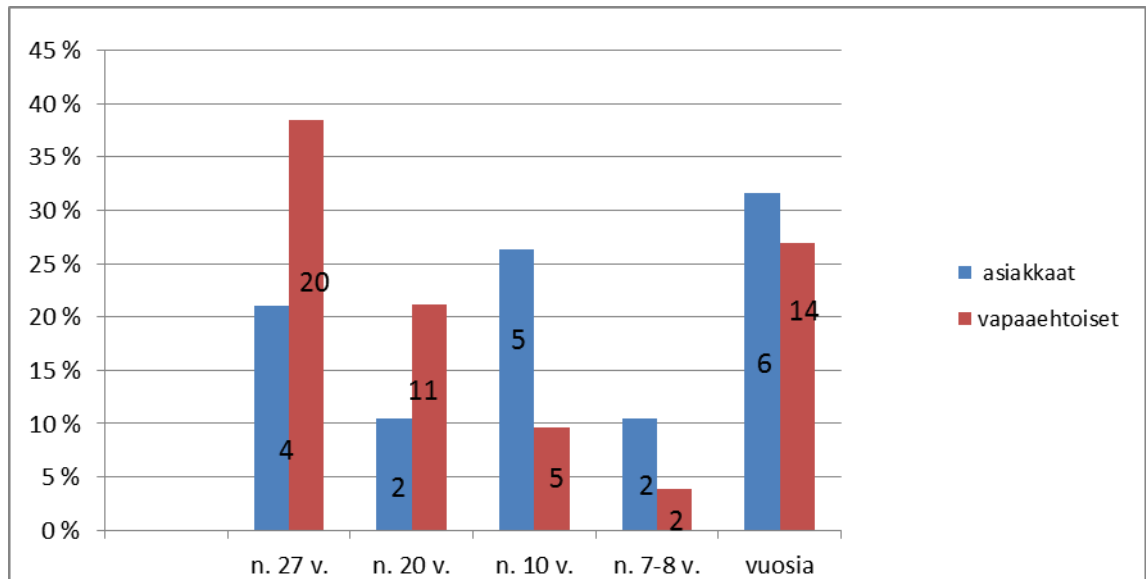
KUVIO 4. Asuinalue (N=71)

Muitakin asuinalueita mainitaan. Niitä ovat Mäntykangas, Kälviä, Hollihaka, Leenala, Torkinmäki, Rytimäki, Kvikant, Tullimäki, Vittsari, Kaustari, Vessi ja Taularuukki.

7.2 Lähetyssopessa käyntiin liittyvät kysymykset

Tiedustellessani asiakaskyselyyn osallistuneilta, kuinka kauan he ovat käyneet Lähetyssopessa, havaitsin, että suuri osa Lähetyssopen asiakkaista ja vapaaehtoisista on käynyt siellä jo alusta saakka eli 1980-luvulta alkaen n. 27 vuotta. Lisäksi vapaaehtoisista on yli viidesosa käynyt Lähetyssopessa n. 20 vuoden ajan, asiakkaiden kohdalla vastaava luku on hieman pienempi. Suuri osa asiakkaista ja vapaaehtoisista ilmoittaa lisäksi käyneensä Lähetyssopessa vuosia. Tämä tarkoittaa, että he ovat käyneet Lähetyssopessa kahden tai useamman vuoden ajan sekä ilmoituksensa mukaan useita vuosia.

Kuviosta 5 nähdään kuinka kauan asiakaskyselyyn osallistuneet ovat käyneet Lähetyssopessa.

KUVIO 5. Käyntiaika Lähetyssopessa (N=71)

Iso osa Lähetyssopen asiakkaista (32 %) sekä vapaaehtoisista (26 %) on saanut tiedon Lähetyssopen toiminnasta seurakunnassa mukanaolon kautta. Vapaaehtoisia on tullut Lähetyssoppeen ensimmäisen kerran 13 % ystävän kannustamana. Vastaava prosenttimäärä on asiakkaiden kohdalla hieman isompi (16 %). Osa vastaajista toimii/on toiminut seurakunnan luottamushenkilönä tai työntekijänä. Lisäksi osa vastaajista on saanut tiedon Lähetyssopen toiminnasta ystävältään. Muita vastauksia tuli monenlaisia

”Sain tiedon jo rippikoulussa (Lähetyssafari).”

”Olin mukana avustamassa jo Soppea perustettaessa.”

”Sain tiedon Lähetyssopesta seurakunnallisista ilmoituksista.”

”Lähetyssihteeri kutsui minua tulemaan Lähetyssoppeen.”

”Kirkkoherra vieraili Lähetyspiirissä, ja kutsui lähetyspiiriläisiä tutustumaan Lähetyssoppeen.”

Liki viidesosa vapaaehtoisista (19 %) kertoo tulleen Lähetyssoppeen ensimmäisen kerran lähetystyön kannattamisen takia. Vastaava prosenttimäärä asiakkaiden kohdalla on 16 %. Vapaaehtoisista on tullut Lähetyssoppeen miltei sama määrä (17 %) lähetystyön kiinnostavuuden takia, vastaavan prosenttimäärän ollessa asiakkaiden kohdalla 16 %. Vapaa-

ehtoisista on tullut 13 % Lähetyssoppeen ensimmäisen kerran ystävän kannustamana/seurassa, vastaavan prosenttimäärän ollessa asiakkaiden kohdalla hieman suurempi (16 %). Lähetyssoppeen on tultu ensimmäisen kerran myös uteliaisuuden takia. Lisäksi osa on tullut ensimmäisen kerran tarjoilun takia; ruoka, kahvit ja pulla. Tarjoilun takia tulleita asiakkaita on 16 %, vastaavan prosenttimäärän ollessa vapaaehtoisten kohdalla 9. Muut seikat ovat lisäksi olleet syinä usealla kävijällä. Vapaaehtoisten kohdalla tämä prosenttimäärä on 31 %, kun se on taasen asiakkaiden kohdalla 21 %. Muita syitä ovat:

- ostoksilletulo
- kiitollisuus
- seurakunnassa toimiminen
- ihmisten tapaaminen
- herätysliikkeen seurat
- toiminta vapaaehtoisena
- eläkkeellejääminen

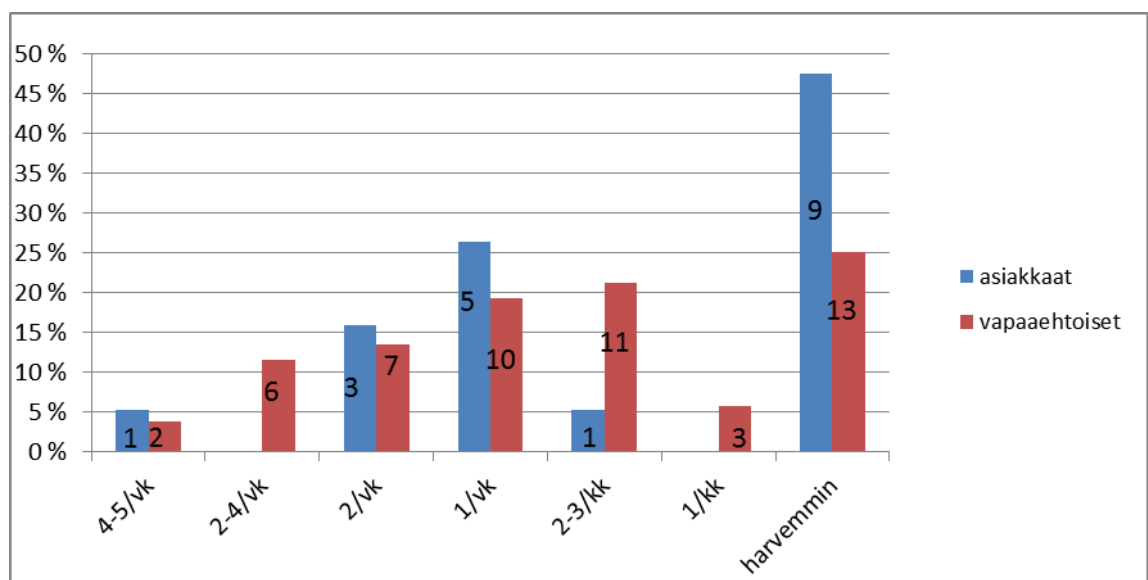
Kysyessäni vastaajilta syytä juuri sinä päivänä Lähetyssopessa käyntiin, sain mitä moninaisimman vastausten kirjon. Hieman yli viidennes asiakkaista (21 %) ja vapaaehtoisista 19 % kertoo tullessa Lähetyssoppeen juuri sinä päivänä tuttuja tapaamaan. Asiakkaista yli viidennes (26 %) kertoo tullessa Lähetyssoppeen ruokailun vuoksi. Vastaava prosenttimäärä on vapaaehtoisten kohdalla 7 %. Asiakkaista kertoo myös liki sama määrä (21 %) tullessa Lähetyssoppeen sinä päivänä siellä olevan tilaisuuden takia, vastaava prosenttimäärä vapaaehtoisten kohdalla on 15 %. Vajaa viidennes Lähetyssopen vapaaehtoisista (19 %) kertoo tullessa Lähetyssoppeen juuri sinä päivänä oman lähetyspiirin palveluvuoron takia. Lisäksi osa asiakkaista ja vapaaehtoisista on tullut Lähetyssoppeen muiden syiden takia. Muita Lähetyssopessa käynnin syitä ovat:

- ”Vapaapäivä töistä.”
- ”Lähetystyön tukeminen.”
- ”Lähetyssoppi oli vielä auki.”
- ”Asiointi muualla kaupungissa.”
- ”Tuttu yhteisö hyvän kahvin kanssa.”
- ”Oli vapaata aikaa.”
- ”Vanhastaan jo tapana.”
- ”Lasten enkeliaiheinen piirustusnäyttely.”

”Mukava paikka.”

”Vaimo patisti.”

Kuviosta 6 nähdään, kuinka usein asiakaskyselyyn vastanneet asioivat Lähetyssopeassa. Asiakkaista asioi siellä 4-5 kertaa viikossa eli käytännössä joka päivä yksi henkilö (5 %), vastaava käyntimäärä vapaaehtoisten kohdalla on kaksi henkilöä (4 %). Monet vapaaehtoiset ja asiakkaat käyvät Lähetyssopeassa useita kertoja viikossa tai ainakin useita kertoja kuukaudessa. Harvemmin asioinniksi katsoin mm. vastaukset: ”silloin tällöin, joskus, en muista tarkoin, en osaa sanoa”.

KUVIO 6. Asiointikerrat (N=71)

Kysymyksessä 11 tiedustelin, tunteeko asiakaskyselyyn vastaaja sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena asioidessaan Lähetyssopeassa. Kaikki asiakkaat tuntevat sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena. Vastaavasti sama määrä on vapaaehtoisten kohdalla 51, yksi vapaaehtoisista ei osaa sanoa.

Suurin osa vapaaehtoisista (69 %) ilmoittaa, ettei päivällä ole väliä heidän asioidessaan Lähetyssopeassa, vastaava prosenttimäärä on asiakkaiden kohdalla 21 %. Suuri osa asiakkaista (37 %) ilmoittaa asioivansa Lähetyssopeassa mieluiten keskiviikkona. Vapaaehtoisten kohdalla vastaava prosenttimäärä on ainoastaan 6 %. Lisäksi asiakkaita 16 % ilmoittaa asioivansa Lähetyssopeassa mieluiten torstaisin, vastaava prosenttimäärä vapaaehtoisten

kohdalla on vain 6 %. Loput vastaajista, asiakkaista 26 % ja vapaaehtoisista 19 % ilmoittivat asioivansa Lähetysseurassa muina päivinä. Vastauksissa ilmenee useita päiviä:

- maanantaina
- maanantaina ja keskiviikkona
- torstai, maanantai ja keskiviikko
- tiistai, torstai
- keskiviikkona ja perjantaina
- perjantaina
- käy satunnaisesti
- lauantain huovutuspiirissä

Tiedustelin avoimena kysymyksenä asiakaskyselyn osallistujilta syytä Lähetysseurassa käyntiin. Vastausten kirjo oli varsin monenlainen. Suuri osa vapaaehtoisista ilmoitti käynnin syynä olevan joko lähetystyön tukemisen (n=15) sekä lähetyskannatuksen tukemisen ja tuttavien tapaamisen (n=11). Lisäksi seitsemän vapaaehtoista ilmoitti käyvänsä ystäviään tapaamassa. Asiakkaista taas kolme henkilöä ilmoitti käyvänsä lähetyskannatuksen vuoksi, samoin kolme henkilöä tapamassa tuttujaan ja viisi henkilöä ilmoitti käyvänsä syömässä. Asiakkaista yksi henkilö ja vapaaehtoisista neljä henkilöä jättää vastaamatta. Muina vastauksina saatiin:

”Käyn laulamassa torstain lauluhetkessä.”

”Kristillinen hyvä kahvila, jonne on aina tervetullut – myös edullinen.”

”Hengellinen paikka.”

”Käyn tuttavien tapaamassa, kahvilla, tekemässä pieniä hankintoja, joskus ohjelmavastuuta.”

”Asun yksin, tulen Lähetysseuran tapaamaan ihmisiä.”

”Tapaan samanhenkisiä ihmisiä.”

”Lähetystyö on tärkeää, se konkretisoituu Lähetysseuran toiminnassa.”

”Mukava paikka.”

”Seurassa on mukava, kotoinen tunnelma.”

”Tunnen paikan kodiksi/lähetyskodiksi.”

”Päivän positiivisin paikka.”

”Tunnen paikan tärkeäksi, on ikään kuin toinen koti.”

7.3 Lähetyssopen aukioloaikaan liittyvät kysymykset

Tiedustelin asiakaskyselyyn osallistuvilta, olisiko tarpeellista, että Lähetyssoppi olisi auki myös lauantaisin. Pyysin heitä myös perustelemaan vastauksensa. Asiakkaista kuusi henkilöä ilmoittaa, ettei lauantain aukiolo ole tarpeen. Vapaaehtoisista saman asian kannalla on 19 henkilöä. Perusteluina on esitetty, että lauantain kiinnioloa ”puoltaa” työntekijäkysymys, vapaaehtoisia on vaikea saada jo nyt, lähetysväki saa levätä ja valmistautua sunnuntaihin, sekä lauantain katsotaan lisäksi olevan yhdessäolon ja kotitöiden aikaa. Muutamista vastauksista välittyi viesti, että lauantain aukioloa voisi toteuttaa kokeilumielessä muutamman kuukauden ajan. Osa vastaajista, asiakkaista seitsemän ja vapaaehtoisista kolme henkilöä on lauantain aukiolon kannalla. Perusteluiksi esitetään, että lauantai on töistä vapaa-päivä, jolloin on aikaa lähteä ostoksille, ja eräässä vastauksessa todetaan vielä kovin harvan paikan olevan auki lauantaisin. Loput vastaajista ilmoittavat, etteivät osaa sanoa, itsellä ei ole tarvetta tai Lähetyssoppi voisi olla auki myös lauantaisin silloin tällöin tai kerran kuussa. Asiakkaista yksi ja vapaaehtoisista viisi henkilöä jättää vastaamatta kysymykseen.

Suuri osa asiakkaista (n=13) ja vapaaehtoisista (n=37) katsoo Lähetyssopen päivittäisen aukioloajan olevan riittävän. Neljä asiakasta ja kolme vapaaehtoista kannattaa aukioloajan pidentämistä tunnilla. Lisäksi yksi asiakas esittää aukioloajan pidentämistä klo 20 saakka ja kaksi vapaaehtoista esittää aukioloajan olevan joskus myös iltaan saakka. Perusteluina nähdään, että myös työssäkäyvät voisivat tuolloin käydä Lähetyssopessa. Yksi asiakas ja kymmenen vapaaehtoista jättävät tyystin vastaamatta kysymykseen.

7.4 Lähetyssopen toiminnan kehittäminen

Tiedustelin asiakaskyselyyn osallistuvilta, onko Lähetyssoppi nimi heidän mielestään sopiva. Ehdotin, että he voivat esittää myös osuvamman nimen. Suurin osa vastaajista ilmaisi nimen olevan osuvan, asiakkaista 12 ja vapaaehtoisista 42. Asiakkaista yksi henkilö ja vapaaehtoisista viisi henkilöä jättää vastaamatta. Muina vastauksina saatiin seuraavaa:

”Ei huono, loppu voisi olla –kahvila, mutta ei sekään ongelmaton. Hyvä, että lähetyks on nimessä.”

”Lähetyssoppi on sinänsä hyvä nimi, mutta jokin muukin nimi olisi hyvä. Myös Lähetyssoppi kävisi.”

”Lähetyskahvila.”

”Lähetyskahvila tai Kirkkokadun kahvila.”

”Lähetyskahvio.”

”Lähetyskoti voisi olla myös osuva nimi, kun tämä on kokonainen koti.”

”Lähetyskuppila.”

”Kirkkokadun kuppila.”

”Soppi –nimi ei tuo esiin arvokasta huoneistoa.”

Kysyin avoimena kysymyksenä asiakaskyselyyn osallistuvilta mitä he ehdottavat Lähetyssoopen toiminnan kehittämiseksi. Vapaaehtoisista kolme ilmoittaa olevansa tyytyväisiä nykyiseen toimintaan ja 31 jättää vastaamatta, asiakkaiden kohdalla tyhjien vastausten osuus on 11. Oheisena muutamia lainauksia:

”Tietoa hyvästä ja edullisesta kahvipaikasta tulisi lisätä.”

”Tulisi keksiä, miten Lähetyssopesta voisi informoida suuremmalle joukolle.”

”Nuorennuskuuri.”

”Nuoria tulisi saada mukaan ”tekemään.”

”Toivon, että nuoret tulisivat mukaan toimintaan, ja huomaisivat, kuinka antoisaa toiminta lähetystyön parissa on.”

”Tulisi osata herättää nuorten kiinnostus lähetystyöhön.”

”Uudet virikkeet eivät olisi pahasta, mikäli löytyy tekijöitä.”

”Joitakin yksittäisiä esiintymisiä tai esityksiä tulisi järjestää väen lisäämiseksi.”

”Esimerkiksi taidekokoelman esitleminen ja sen päälle kahvit.”

”Kutsuja erilaisille ryhmille tutustumaan Lähetyssoopen toimintaan.”

”Lähetyssoopen yhteyteen ”kabinetti” työpalavereita varten. Voisi pitää suljettuja kokouksia, ja tilata sinne palaverikahvit. Jotkut piirit voisivat kokoontua siellä myös rauhassa.”

7.5 Asiakkaiden motivaatiot Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan

Kohdan 18 kysymyksen osoitin pelkästään asiakkaille. Tiedustelin heiltä muutaman väittämän kautta, mitä he tekisivät, mikäli heitä pyydetäisiin Lähetyssopen vapaaehtoiseksi. Kolme asiakasta oli jättänyt vastaamatta kysymykseen, ja loput 16 vastasivat siten, että osa oli vastannut vain yhteen kohtaan ja toiset 2-4 kohtaan. Asiakkaista kaksi ilmoittaa ryhtyvänsä heti vapaaehtoiseksi, mikäli heitä pyydetäisiin. Neljä henkilöä ei osaa sanoa ja kahdeksan henkilöä on eri mieltä. Viisi asiakasta ilmoittaa kysyvänsä, mitä Lähetyssopen vapaaehtoisena toimiminen tarkoittaa, kertovansa omat heikkoutensa ja vahvuutensa ja harkitsevansa asiaa. Kaksi henkilöä ei osaa sanoa ja kolme henkilöä on eri mieltä. Kaksi asiakasta ilmoittaa, ettei enää jaksaa tehdä vapaaehtoistyötä. Viisi vastaajaa ei osaa sanoa ja kolme vastaajaa on eri mieltä. Viisi vastaajaa ei osaa sanoa, kieltäytyisikö hän, koska Lähetyssopen vapaaehtoistoiminta ei kiinnosta. Lisäksi kaksi vastaajaa ilmoittaa olevansa asiasta eri mieltä. Neljä vastaajaa ilmoittaa vastauksenaan jonkin muun vaihtoehdon.

Seuraavassa kysymyksessä tiedustelin, mitä asiakas tarkoittaa tällä muulla vaihtoehdolla.

Vastauksina sain seuraavaa:

”Olen niin monessa mukana, ettei aika riitä.”

”Mikäli olisi aikaa, enkä olisi koulussa tai töissä, niin toimin vapaaehtoisena.”

”Eläkkeellä voisin harkita Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimista.”

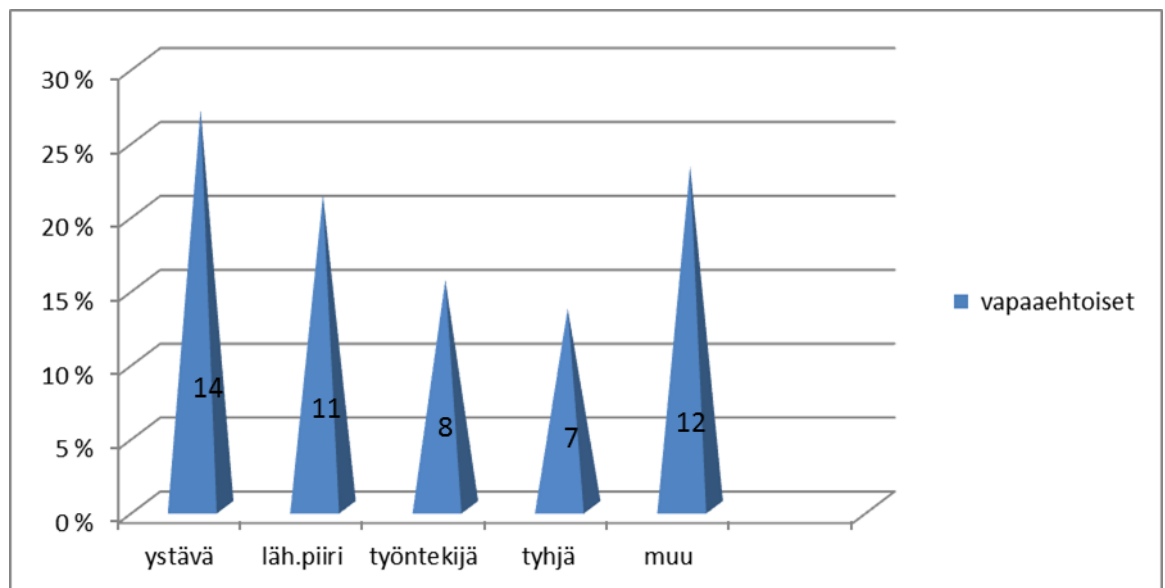
”Sopen vapaaehtoisena toimimisen edellytyksenä on osa-aikaeläke/eläke.”

7.6 Tietoja vapaaehtoistoimintaan osallistumisesta

Seuraavat kysymykset esitin pelkästään Lähetyssopen vapaaehtoisille. Kuvioista 7 nähdään saamani vastaukset, kun tiedustelin, mistä kyselyyn osallistuvat ovat saaneet tiedon Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan osallistumisesta. Sain vastaukseksi paljon samoja vastauksia kuin kysymykseen, jossa tiedusteltiin vastaavaa tietoa Lähetyssopen toiminnan osalta. Ystävältä tiedon oli saanut yli neljännes eli 27 %. Viidesosa eli 21 % vapaaehtoisista oli saanut tiedon lähetyspiirissä/lähetyjärjestössä toimimisen kautta. Heistä 15 % oli saanut seurakunnan työntekijältä tiedon Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisesta. Työntekijä

oli ollut seitsemän vapaaehtoisen kohdalla lähetyssihteeri ja yhden kohdalla diakonissa. Lisäksi 13 % asiakaskyselyyn osallistuneista vapaaehtoisista ei vastannut kysymykseen; kolme kertoi, ettei muista enää neljän jättäessä kokonaan vastaamatta. Loput 23 % kertoivat saaneensa tiedon mitä erilaisimpien asioiden kautta:

- toiminnan vetäjiltä
- toisilta vapaaehtoisilta
- sai tiedon Lähetyssopessa asioidessa
- oli mukana jo suunnittelemassa Lähetyssoppea
- kirkollisista ilmoituksista

KUVIO 7. Tieto vapaaehtoistoimintaan osallistumisesta (N=52)

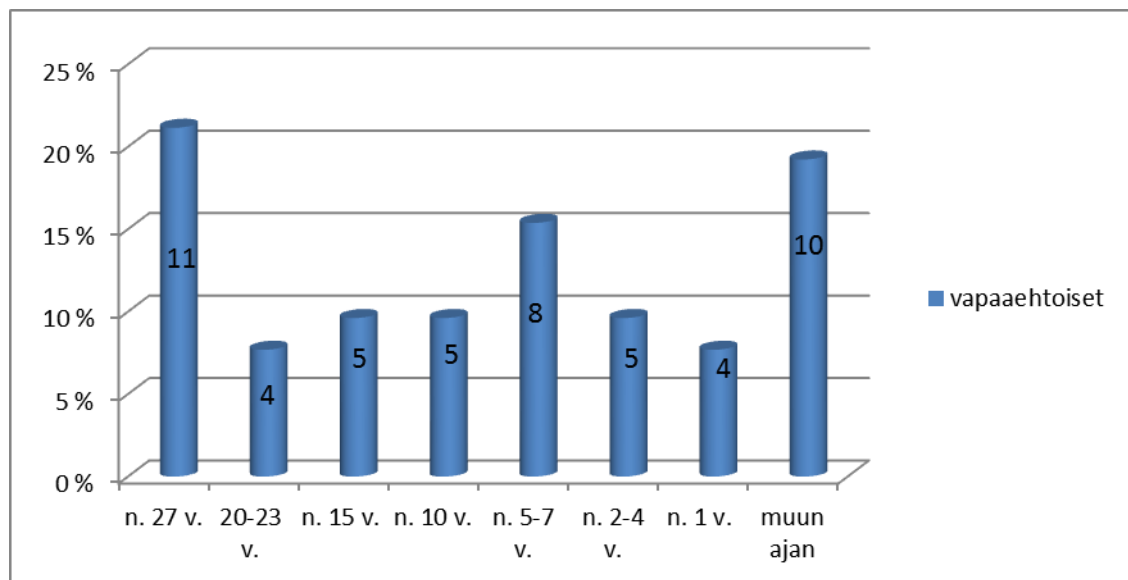
Kohdassa 2 tiedustelin vapaaehtoisilta (n=52) toimivatko he myös muualla vapaaehtoisena. Suuri osa 75 % (n=39) vapaaehtoisista toimii myös muualla vapaaehtoisena. He olivatkin luetelleet erilaisia vapaaehtoistehtäviä;

- urheiluseura
- maahanmuuttajatyö
- doulos-kuoro
- sydänyhdistys
- lähetyspiiri
- lipaskerääjä

- yhteisvastuukerääjä
- SPR, diakoniatyö
- vanhustyö
- hartaudenpitäjä laitoksissa
- pyhäkoulunopettaja
- kansalliset seniorit
- sekä sotainvalidien parissa tehtävä

Kyselyyn osallistujista, kahdeksan vapaaehtoista (15 %) ei osallistu muuhun vapaaehtois-toimintaan ja viisi henkilöä (10 %) jättää kokonaan vastaamatta.

Kuviosta 8 huomataan, että yli viidesosa vastaajista on toiminut Lähetyssopen vapaaehtoisena jo miltei alusta alkaen n. 27 vuotta. Lisäksi 8 % vastaajista on toiminut 20-23 vuotta vapaaehtoisena, vielä 10 % on toiminut vapaaehtoisena n. 15 vuotta ja toiset 10 % vapaaehtoisena n. 10 vuotta. Vastaajista 15 % on toiminut vapaaehtoisena n. 5-7 vuotta, 10 % n. 2-4 vuotta sekä 8 % n. vuoden verran. Loput vastaajista (19 %) ilmoittavat toimineensa Lähetyssopen vapaaehtoisena epämääräisen ajan: ”silloin tällöin, joskus, satunnaisesti, en muista tarkkaa aikaa”.

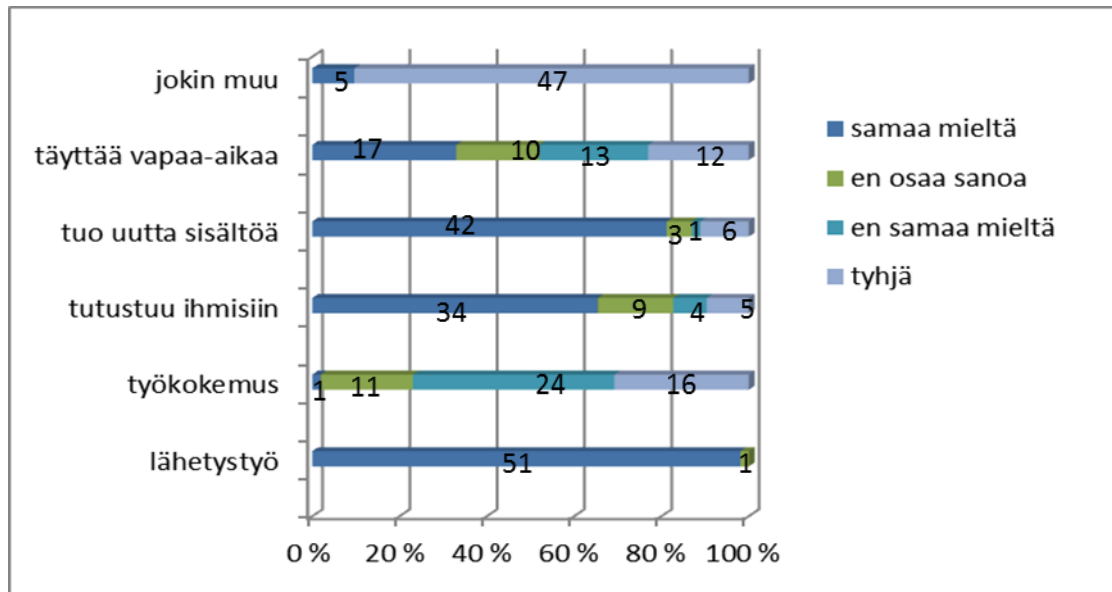
KUVIO 8. Kuinka kauan olet toiminut Lähetyssopen vapaaehtoisena? (N=52)

7.7 Motivaatiot, kokemukset ja kehittäminen

7.7.1 Motivaatiot

Kohdassa 4 halusin tietää eri väittämien kautta, mitkä seikat motivoivat kyselyyn vastanneita osallistumaan vapaaehtoistoimintaan. Havaitsin, että jokainen asiakaskyselyyn osallistuja oli vastannut ensimmäiseen kohtaan. Miltei kaikki vastaajat (98 %) kertovat toimivansa Lähetyssopen vapaaehtoisena, koska he haluavat tehdä samalla lähetystyötä.

Kuviosta 9 nähdään eri väittämien kautta, mitkä seikat vaikuttavat vapaaehtoisena toimimiseen.

KUVIO 9. Vapaaehtoistoimintaan vaikuttavat seikat (N=52)

Lisäksi vastaaja saattoi antaa jonkin muun seikan, joka vaikuttaa siihen, että hän tekee vapaaehtoistyötä. Tähän kohtaan oli annettu viisi samaa mieltä olevaa vastausta.

Seuraavassa kysymyksessä tiedusteltiin annetun muun vaihtoehdon sisältöä. Vastauksina saatiinkin erilaisia syitä:

”Rakastuminen Lähetysten Vapahtajaan.”

”Voin olla kuunteleva lähimmäinen, jos jollakin on puhumisen tarvetta.”

”Olen ollut mukana jo vuodesta 1947 alkaen lähetysten tärkeyden takia.”

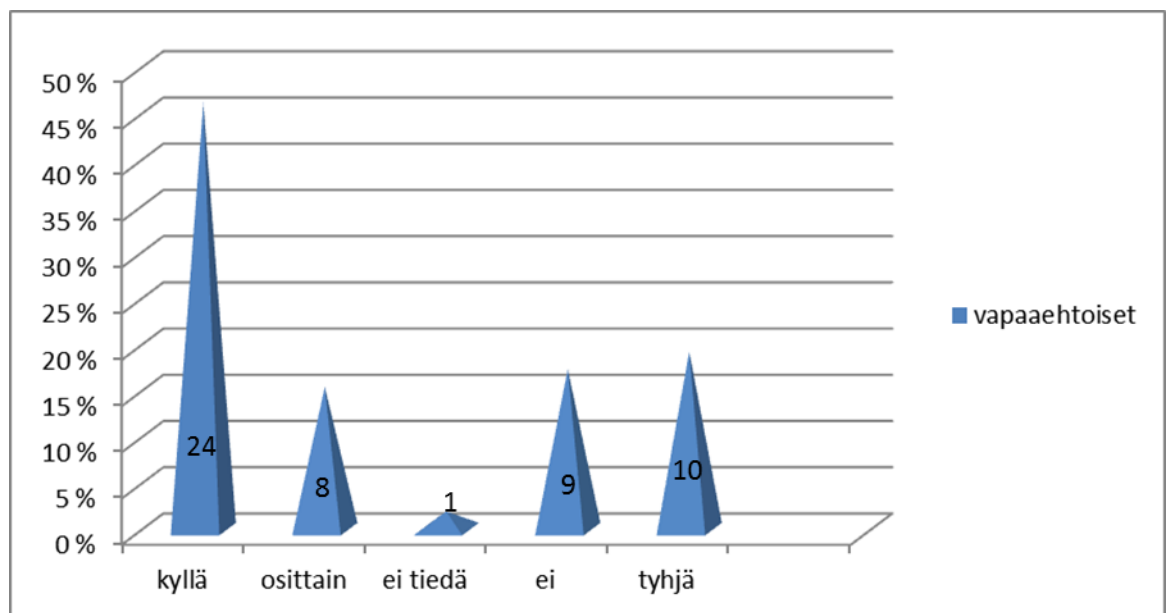
”Raamatun mukaan lähetys kuuluu kristitylle.”

”Mukava seura, kiva ilmapiiri.”

7.7.2 Kokemukset

Seuraavaksi tiedustelin asiakaskyselyssä, tunteeko vapaaehtoinen sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena toimiessaan Lähetyssopen vapaaehtoisena. Lähes kaikki vastaajat yhtä lukuun ottamatta vastasivat myönteisesti. Yhdessä vaihtoehdossa oli kolmesta vaihtoehdosta kohta; en osaa sanoa.

Tiedustellessani kokevatko Lähetyssopen vapaaehtoiset voivansa vaikuttaa Sopen toimintaan liittyviin asioihin, sain monenlaisia vastauksia. Kuitenkin lähes puolet (46 %) vastaajista kertoo voivansa vaikuttaa sekä 15 % kertoo voivansa vaikuttaa osittain. Vastaajista 17 % kokee, ettei voi vaikuttaa Sopen toimintaan liittyviin asioihin. Lisäksi 2 % vastaajista kertoo, ettei tiedä. Vastaajista 19 % jättää vastaamatta kokonaan kysymykseen. (Kuvio 10).

KUVIO 10. Vaikuttamismahdollisuus (N=52)

Tiedustelin eri väittämien kautta kokeeko Lähetyssopen vapaaehtoinen toiminnan olevan missä määrin sitovaa. Vastaajista 83 % kertoo toiminnan olevan sopivassa määrin sitovaa sekä 4 % vastaajista ei osaa sanoa, onko toiminta sopivassa määrin sitovaa. Vastaajista 5 % toteaa toiminnan olevan liian usein sitovaa, ja 2 % toteaa saavansa toimia liian harvoin. Lisäksi 6 % asiakaskyselyn vapaaehtoisista jättää kokonaan vastaamatta kysymykseen.

Kysyttäessä vapaaehtoisilta, kokevatko he Lähetyssopen palkattujen työntekijöiden arvostavan heidän työpanostaan, valtaosa vastaajista 94 % antaa myöntävän vastauksen. Vastaajista 2 % ei koe palkattujen työntekijöiden arvostavan heidän työpanostaan, 2 % ei osaa sanoa ja lisäksi 2 % jättää vastaamatta kysymykseen.

Kuviosta 10 käy ilmi vapaaehtoisten vastaukset koskien koulutuksen/tuen tarvetta Lähetyssopen vapaaehtoisena toimiessa. Yli puolet vastaajista (65 %) kokee saavansa riittävästi koulutusta/tukea Lähetyssopen vapaaehtoisena toimiessaan. Vastaajista 2 % kokee, ettei saa riittävästi koulutusta/tukea. Lisäksi asiakaskyselyyn osallistuneista 19 % jättää vastaamatta tyystin, 4 % ei tiedä sekä 10 % antaa muun vastauksen. Näitä muita vastauksia ovat:

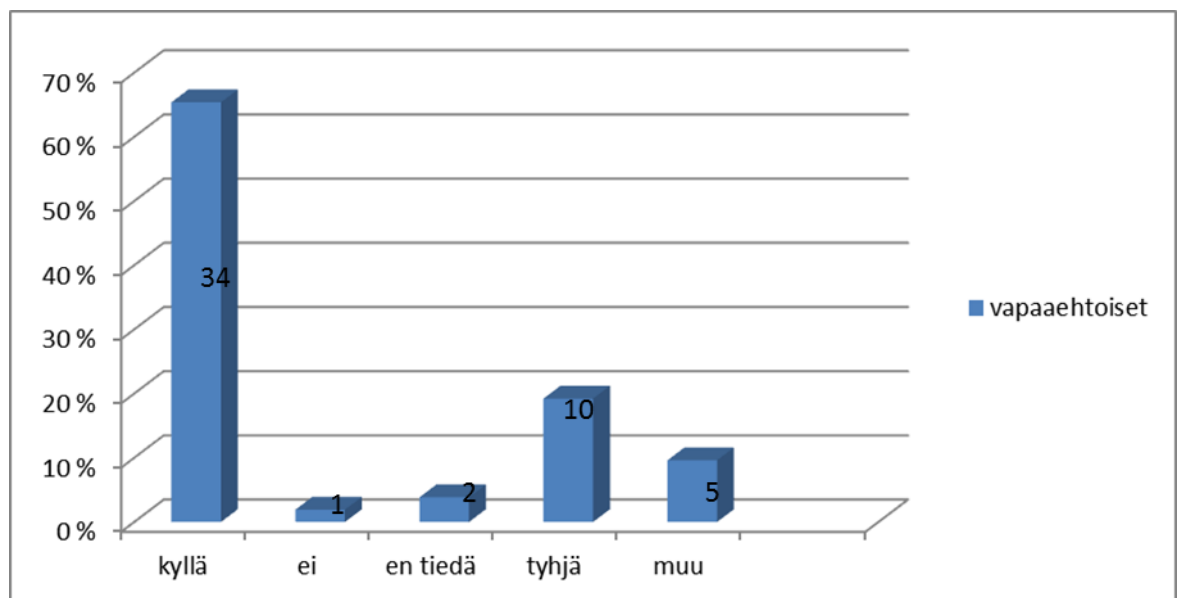
”Työ opettaa.”

”Oma-aloitteisuus ja kyseleminen ovat hyviä taitoja.”

”Koulutus ei ole koskaan pahaksi.”

”Koulutusta voisi olla.”

”En tarvitsekaan, ikää on.”

KUVIO 11. Koulutuksen/tuen tarve (N=52)

Kysyttäessä vapaaehtoisilta millaista tukea ja/tai koulutusta he kaipaavat, sain monenlaisia vastauksia. Kuitenkaan en saanut kovin paljon uusia ideoita tuen ja/tai koulutuksen lisäämiseen, koska yli puolet vastaajista (55 %) oli jättänyt tyystin vastaamatta kysymykseen. Vastauksissa tuli esityksiä tuen ja/tai koulutuksen tarjoamiseksi:

”Yhteispalaverit, tapaamiset ovat minulle sopivia.”

”Ystävällistä tukea, olemmehan jokainen erilaisia yksilöitä.”

”Sielunhoitokoulutusta tarvittaisiin.”

”Piirinvetäjille hengellistä koulutusta.”

”Seurakunnassa pitäisi muistaa yhteisissä rukouksissa myös vapaaehtoisia.”

”Tueksi ystävää osallistumaan tasavertaisena soppipäivän tarjoiluun.”

Kohdassa 12 tiedustelin vapaaehtoisilta kokevatko he saavansa riittävästi virkistystä toimiessaan Lähetyssopen vapaaehtoistyöntekijänä. Sain monenlaisia vastauksia. Suuressa osassa (75 %) vastauksia korostuu se, että virkistystä saa tarpeeksi. Muutamia esimerkkejä vastauksista;

”Olen 80 v., en jaksa paljon enempää.”

”Ikä tuo omat rajoitteensa.”

”Virkistäytyminen on tarpeellista.”

”Olen iloinnut yhteisistä lähetystapahtumista.”

”Vapaaehtoistyöntekijöille on virkistyspäivä kaksi kertaa vuodessa.”

Tiedustellessani, millaista virkistystä Lähetyssopen vapaaehtoiset kaipaavat, sain monenlaisia vastauksia. Kuitenkin vastaajista yli puolet (53 %) oli jättänyt tyystin vastaamatta kysymykseen. Muutamia esimerkkejä vastauksista:

- yhdessäoloa, keskusteluhetkiä, retkiä
- vierailuja toisten seurakuntien ystävien luo
- hiljaista musiikkia, keskusteluja, esityksiä, mielenkiintoisia projekteja
- henkistä virkistystä
- spontaanisia lauluhetkiä
- keskustelua, pieni alustus

Kysymyksessä 14 tiedusteltiin, pidetäänkö Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa riittävästi esillä Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimista. Kuviosta 12 käy ilmi, että myönteisiä ja kielteisiä vastauksia on miltei yhtä paljon. Vastaajista 35 % katsoo, että Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimista pidetään riittävästi esillä, ja 33 % on kielteisellä kannalla. Kyselyyn osallistuneista 17 % jättää tyystin vastaamatta, 4 % vastaajista ei osaa sanoa, ja 11 % antaa jonkin muun vastauksen. Muina vastauksina saatiin:

”Olisikohan parantamisen varaa, aiempina vuosina koki kiitoksen.”

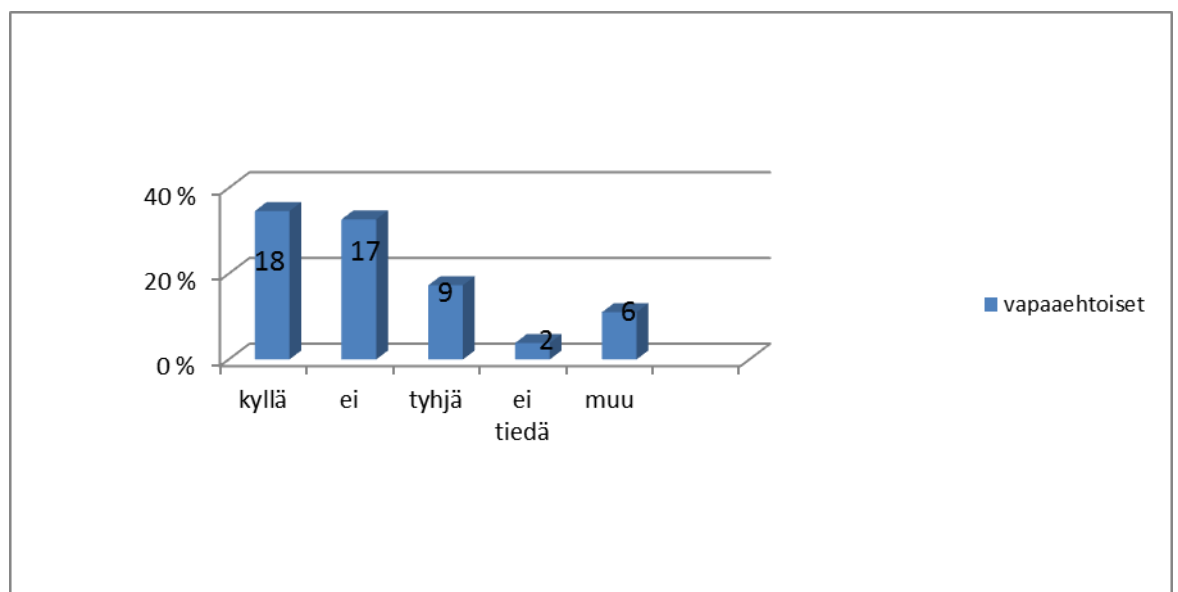
”Luottamushenkilöt eivät tiedosta yleensä tarpeeksi lähetystyötä.”

”Toiveena olisi saada nuorempaa väkeä, vanhat alkavat väsyä.”

”Nuoria pitäisi saada mukaan.”

”Milloin lehdessä ollut viimeksi juttua tästä?”

”Jos on aktiiviseurakuntalainen – kyllä.”

KUVIO 12. Lähetyssopeen vapaaehtoistoiminnan esilläpito (N=52)

Kysyessäni voisiko lähetyksen vapaaehtoisena toimimista suositella myös tuttavalle, lähes kaikki vastaajat (96 %) ovat sitä mieltä, että voi suositella. Vastaajista 4 % ei osaa sanoa. Myönteisiin vastauksiin on liitettyä myös muutama kommentti:

”Kyllä, mutta ihmiset eivät herkästi sitoudu.”

”Kyllä, mutta ”keikka” –luonteisiin hommiin on helpompi saada tekijä.”

”Kyllä, mutta asia on lopahtanut aina siihen tarjoiluun.”

7.7.3 Kehittäminen

Kohta 16 oli avoin kysymys, jossa tiedustelin miten Lähetyssopeen saataisiin mukaan uusia vapaaehtoisia. Suurella osalla vastaajista olikin yksi ehdotus tai useampia asian eteenpäin viemiseksi. Hieman yli viidesosa vastaajista (21 %) jätti tyystin vastaamatta kysymykseen. Muutamia ideoita uusien vapaaehtoisten saamiseksi:

”Kokkola –lehden seurakuntasivulle: Lähetystyö tarvitsee sinua”

”Aktiivisella ilmoittelulla seurakunnan ilmoituksissa.”

”Miten nuoret, voisiko ”Montussa” kävijöihin ottaa yhteyttä?”

”Varmaan seurakuntanuoret voisivat tulla jotenkin kuvioon mukaan.”

”Seurakunnan ilmoitussivulla voisi olla enemmän esittelyä Sopen toiminnasta.”

”Henkilökohtaisilla kutsuilla; tavatessaan pyytää mukaan.”

”Henkilökohtainen kysyminen ja pyytäminen.”

Lisäksi toivotaan vielä erilaisia tilaisuuksia ja tilanteita, jotka eivät liity varsinaisesti ilmoitteluun eivätkä henkilökohtaiseen pyytämiseen. Muutamia esimerkkejä vastauksista;

”Ammattioppilaitosten mukaan ottaminen, opintopisteen saannin mahdollisuus. Uskoisin, että nuoret innostuisivat tällaisesta mahdollisuudesta.”

”Kutsutaan rippikoululaisia, kerholaisia, k-vammaisia, nuortenryhmiä jne.”

”Tutustumaan erilaisia ryhmiä; martat, maatalousnaiset, lauluryhmät ym.”

”Tilaisuuksia, mitä kuuluu lähetykseen, kertomuksia lähetykskentiltä.”

”Koulutusta voisi suunnitella ja houkutella vapaaehtoisia mukaan.”

”Naapuriseurakuntien lähetystoimintaan tutustumaan.”

”Seurakunnan tilaisuuksissa tulisi kertoa, että Soppeen tarvitaan lisää vapaaehtoisia.”

8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Tutkimukseni tarkoituksena oli selvittää, miten Lähetyssopeen toimintaa voitaisiin kehittää. Miten saataisiin uusia vapaaehtoisia Lähetyssopeeseen? Miten Lähetyssopeeseen saataisiin myös nuoria mukaan sekä asiakkaita että vapaaehtoisiksi? Laadinkin tämän seikan takia osan kysymyksistä molempien, sekä asiakkaiden että vapaaehtoisten vastattaviksi. Loput 17 kysymystä esitin pelkästään Lähetyssopeen vapaaehtoisille. Ensimmäisissä, yhteisissä kysymyksissä korostuvat lähinnä Lähetyssopeessa käyntiin liittyvät kysymykset sekä Lähetyssopeen toiminnan kehittäminen. Lisäksi tiedustelin asiakkaiden motivaatioita Lähetyssopeen vapaaehtoistoimintaan osallistumiseksi. Jälkimmäisissä Lähetyssopeen vapaaehtoisille osoitetuissa kysymyksissä on pääryhmänä: motivaatio, kokemukset ja kehittäminen. Lisäksi kysymysten alkuosassa painotetaan tietoja vapaaehtoistoimintaan osallistumisesta. Näistä aihepiireistä keräsin kyselyn kautta tutkimusaineistoa, jotta voisin mahdollisimman kattavasti vastata asetettuihin tutkimusongelmiin. Tarkoituksena on tämän opinnäytetyön kautta tarjota Kokkolan suomalaiselle seurakunnalle tutkimustietoa, joka hyödyntää projektin kehittämistä. Tutkimuksen tuloksen kautta huomataan, että projektiin osallistuneiden Lähetyssopeen asiakkaiden ja vapaaehtoisten kokemukset ovat pääosin myönteisiä. Vaikkakin Lähetyssopeen asiakkaita osallistui tutkimukseen melko vähän, niin uskon, että vastauksia voidaan pitää suhteellisen luotettavina. Laadullisen aineiston analyysissä on luokittelujen teko tärkeää. Tämä havainto on linjassa tutkimukseni teoriapohjan kanssa (Hirsijärvi ym. 2005).

8.1 Lähetyssopeessa käyntiin liittyvät kysymykset

Tutkimuksestani käy ilmi, että varsin monet asiakaskyselyyn osallistuneet Lähetyssopeen asiakkaat ja vapaaehtoiset ovat käyneet Lähetyssopeessa jo vuosikausia, osa jo sen perustamisesta saakka, n. 27 vuotta. Mielestäni Lähetyssopeen toiminnassa kuvastuu juuri yhteisöllisyys. Tutkimuksen tekstiosassa oleva Harjun referoima Lehtosen lainaus antaa tähänkin viitteitä. Yhteisö voidaan nähdä alueellisesti rajattavissa olevana erillisenä paikkana, sosi-

aalisen vuorovaikutuksen tuojana sekä yhteenkuuluvuuden kokemuksen ja muiden samankaltaisten asioiden yhteisyyttä osoittavien ilmiöiden paikkana (Harju 2003).

Tiedusteltuani syytä Lähetyssopessa käyntiin, monet asiakkaat ja vapaaehtoiset ovatkin kertoneet syynä olevan tuttujen tapaamisen. Yhteisyys voi tulla esiin tietoisesti vahvistuvana yhteenkuuluvaisuuden tunteena, josta seuraa symbolista yhteisyyttä uskomuksineen, tunteineen ja yksilöllisine kokemuksineen. Tämä havainto on linjassa tutkimukseni teoriapohjan kanssa (Harju 2003). Voidaankin havaita, että etenkin Lähetyssopen vapaaehtoisissa on paljon leskiä, joten Lähetyssoppi koetaan tärkeänä yksinäisyyden poistajana.

Voidaan lisäksi havaita, että suuri osa Lähetyssopen asiakkaista ja vapaaehtoisista on tullut mukaan juuri sen takia, että he ovat muutoinkin mukana seurakunnan toiminnassa. Moni on tullut mukaan myös seurakunnan luottamushenkilönä tai työntekijänä toimimisen kautta. Seurakunnalliset ilmoitukset on koettu myös melko hyviksi tiedotusvälineiksi Lähetyssopenkin kohdalla. Itselleni onkin haasteena Lähetyssopen näkyvyys myös jatkossakin seurakuntamme kirkollisissa ilmoituksissa.

Koin erityisen haasteellisenä tiedustella Lähetyssopen asiakkailta ja vapaaehtoisilta seikkaa, joka sai heidät tulemaan ensimmäisen kerran Lähetyssoppeen. Vertailtaessa asiakkaiden ja vapaaehtoisten antamia vastauksia keskenään, voi havaita, että molemmille ryhmille on suhteellisen tärkeää lähetyuskannatus. Tämä asia on linjassa köyhän, sairaan ja eri tavoin heikommassa asemassa olevan ihmisen kohtaamisen ja tämän tilanteen helpottamisen kanssa, mikäli se suinkin on mahdollista. Tässä halutaan nimenomaan seurata Kristuksen antamaa esimerkkiä. (Pyhtilä 2007, 91.) Toisaalta lähetystyön kiinnostavuus koetaan miltei yhtä tärkeäksi. Osa vastaajista kertoo tulleensa Lähetyssoppeen ensimmäisen kerran uteliaisuudesta. Erityisenä haasteena koen, että Lähetyssoppeen saataisiin edelleen tulemaan uusia ihmisiä uteliaisuuden houkuttelemisena. Mikä olisi se Lähetyssopen uusi toimintamuoto, jolla saataisiin uusia ihmisiä tutustumaan Lähetyssoppeen? Vai voisiko ”kimmokkeena” toimia esimerkiksi Lähetyssopen toiminnan suuntaaminen eri väestöryhmille?

Halusin myös tietää, miten eri viikonpäivät vaikuttavat Lähetyssopessa asiointiin. Itselleni ei tullut yllätyksenä Lähetyssopen vapaaehtoisten vastaus (69 % vapaaehtoisista), ettei päivällä ole väliä. Palveluvuoroon tullaan sinä päivänä, kun vuoro on listaan merkitty. Asiak-

kaiden kohdalla (37 %) taasen oli selvästi havaittavissa, että keskiviikon lounas toimii hyvänä houkuttimena. Kysyin Lähetyssojen asiakkaiden ja vapaaehtoisten kokemuksia viikonpäivän vaikuttamisesta heidän käyntiinsä senkin takia, että seurakunnassamme on ollut puhetta keskiviikon lounasruokailun lopettamisesta. Kyselyn vastaus antaa mielestäni selvästi suuntaa ruokailun säilyttämiseksi.

Tutkimuksesta käy ilmi, että suuri osa asiakaskyselyn osallistuneista sekä asiakkaista että vapaaehtoisista näkee lähetystyön kannattamisen olevan suurena syynä Lähetyssoessa käyntiin. Useat henkilöt korostivat lähetystyön kannattamisen lisäksi tuttuja tapaamisia. Tutkimusten mukaan vapaaehtoistyö toimii myös syrjäytymisen ehkäisijänä (Harju 2003). Voisiko myös Lähetyssoessa asiointi toimia toimia syrjäytymisen ehkäisijänä? Ovathan etenkin monet vapaaehtoisena toimivat henkilöt naimattomia tai leskiä.

Kyselystä käy selville, että aukioloaikakaan ei ole kovin suuri tekijä asiakaskäynteihin. Toisaalta vaikkakin lauantain aukioloaikaa puolletaankin, niin etenkin monet vapaaehtoiset toteavat, että nyt on jo vaikea saada vapaaehtoisia. Lisäksi nähdään, että on hyvä saada leivät lauantaina. Kuitenkin etenkin monet asiakkaat toivovat lauantain aukioloa satunnaisesti. Tällä kertaa Lähetyssoppi on auki lauantaina huovutuspiirin merkeissä noin kerran kuukaudessa. Mistä saataisiin lisää vapaaehtoisia, jotta Lähetyssoppi voisi olla useammin auki lauantapäivisin?

Lisäksi suuri osa asiakkaista ja vapaaehtoisista kokee, että Lähetyssojen päivittäinen aukioloaika on riittävä. Osa asiakkaista toivoo, että Lähetyssojen aukioloaikaa pidennettäisiin tunnilla. Perusteluna on esitetty, että työssäkäyvätkin ehtisivät asioimaan. Itse ajattelin, että tässä tulee vastaan edelleenkin vapaaehtoisten riittämättömyys pidempiin vuoroihin. Lähetyssojen vapaaehtoiset ovat jo suhteellisen iäkkäitä, kuten käy ilmi vastaajien perustietojen kyselystä. Etenkin iäkkäimmille vapaaehtoisille olisi varsin raskasta toimia Lähetyssoessa viisi tuntia vapaaehtoistyössä. Mikäli Lähetyssojen aukioloaikaa pidennettäisiin, kannattaisi sitä pidentää parilla kolmella tunnilla. Lempäälän seurakunnassa kahvila Olkkari on avoinna kello 17 saakka. Talkoovuorot on jaettu kahteen osaan osaan, ensimmäinen vuoro toimii klo 9-13 ja toinen vuoro klo 13-17.

8.2 Lähetyssopen toiminnan kehittäminen

Vastaajat esittävät muutamia kehittämisideoita. Toisessa kysymyksessä tiedusteltiin Lähetyssopen nimen osuvuutta ja toisessa varsinaisen muun toiminnan kehittämistä. Lähetyssopen toimintaa kehittäessä on syytä pohtia, onko sen nimi osuva. Valtaosa asiakkaista ja vapaaehtoisista totesikin nimen olevan osuvan. Jonkin verran sain kuitenkin myös muita nimesityksiä, mutta miltei kaikissa esiintyy sana ”lähetys”. Itseäni askarruttaa joskus, tuoko nimi ”Lähetyssoppi” riittävästi esiin kahvilan monipuolista toimintaa, kahvio ja lähetyksen myymälä. Lempäälässä on kahvila Olkkari, jonka tuotto menee lähetystyölle ja kansainväliselle diakonialle. Olisiko tarpeellista, että Lähetyssopen nimi muutettaisiin joksikin ”neutraalimmaksi” nimeksi?

Sain monia hyviä ehdotuksia Lähetyssopen toiminnan kehittämiseksi. Vaikkakin yli puolet vapaaehtoisista jätti tyystin vastaamatta kohtaan, niin silti ideoita tuli varsin paljon. Päälimmäisinä kehittämisideoina nousi esiin, että mainontaa tulisi tehostaa. Verkostoituminen onkin yksi tämän päivän haasteista. Verkostoon kuuluessamme olemme yhteydessä toisiin ja saamme tietoon tärkeää informaatiota (Rasolondraibe 2002, 67). Kaupungissamme ilmestyvässä Kokkola –lehdessä on varattuna kaksi sivua seurakunnallisia ilmoituksia varten. Niissä voisi ehkä enemmänkin tuoda esiin Lähetyssoppea kohtaamis- ja kahvittelu- paikkana. Samoin Kokkolan suomalaisen seurakunnan omia nettisivuja kannattanee hyödyntää jatkossakin.

Kehittämisideoina tuli esiin useammassa kohdin ”nuorennuskuuri” sekä nimenomaan kehoitus, että nuoria tulisi saada enemmän mukaan, myös toimimaan Lähetyssopen vapaaehtoistyössä. Eri asia onkin, miten heitä saataisiin mukaan, koska he ovat suurimmaksi osaksi koulussa tai päivätyössä. Toisaalta tutkimuksen mukaan 25-34-vuotiaat, vastikään työelämään siirtyneet henkilöt ovat kylläkin mukana vapaaehtoistoiminnassa, mutta heidän intressinsä on suuntautunut enemmänkin pelastuspalvelutoimintaan (Yeung 2002, 28). Kokkolan suomalaisen seurakunnan ”nuoriseurakunta” on hankkinut kummiluokan Israelista. Olisiko tähän liittyen potentiaaleja saada nuoria mukaan Lähetyssopen vapaaehtoisiksi? Onhan tutkittu, että nuoria lähellä olevia vapaaehtoistoiminnan muotoja ovat mm. toiminta lasten ja nuorten parissa ja uskonnollinen toiminta (Yeung 2002, 28). Kyselyn myöhem-

mästä kysymyksestä käy esiin, että kaksi Lähetys­sopen vapaaehtoistyöntekijää on mukana työelämässä.

8.3 Asiakkaiden motivaatiot Lähetys­sopen vapaaehtoistoimintaan

Asiakkaille ja vapaaehtoisille osoitetun osion kaksi viimeistä kohtaa oli osoitettu ainoastaan asiakkaille. Muutaman eri väittämän kautta halusin saada selville, miten he suhtautuivat, mikäli heitä pyydetäisiin toimimaan Lähetys­sopen vapaaehtoisena. Itseäni rohkaisi kovasti, että pari henkilöä olisi valmis tulemaan vapaaehtoistoimintaan pyydetäessä. Lisäksi muutama henkilö olisi pyydetäessä valmis tiedustelemaan, mitä vapaaehtoisuus käytännössä tarkoittaa ja harkitsevansa asiaa. Nämäkin seikat ovat linjassa jo aiempien tutkimustulosten kanssa, jotta vapaaehtoisia on helpompi saada pyydetäessä (Yeung 2002). Kaksi asiakkaista toteaa, ettei jaksakaan tehdä enää vapaaehtoistyötä. Toisaalta Lähetys­sopen nykyisistä vapaaehtoisista osa on jo melko iäkkäitä. Itseäni askarruttaa seikka, ovatko vapaaehtoiset miltei pakotettuja toimimaan Lähetys­sopen vapaaehtoisina, koska on vaikea saada tilalle uusia, nuorempia vapaaehtoisia. Voidaankin todeta jaksamiskysymys ihan aiheelliseksi, mikäli takana on vapaaehtoistyötä jo viitisentoistakin vuotta. Vapaaehtoinen saattaa toimia tavoitteen motivoimana, omaksuttu tehtävä tulee saattaa loppuun. (Kata 2008, 3.)

Valinnaisissa kysymyksissä sai antaa vastauksen myös johonkin muuhun vaihtoehtoon. Annetuissa vastauksessa kuvastui päällisin osin mahdollinen Lähetys­sopen vapaaehtoistoimintaan ryhtyminen eläkkeellesiirtymisen jälkeen. Tämäkin havainto on linjassa jo aiempiin tutkimuksiin, jossa todetaan eläkkeellesiirtymisen luovan tilaa vapaaehtoistyölle oman motivaation puitteissa (Kata 2008).

8.4 Lähetys­sopen vapaaehtoistoimintaan osallistuminen

Melko lailla samat tekijät ovat olleet ohjaamassa henkilöitä Lähetys­sopen vapaaehtoiseksi kuin ylipäätään tutustumaan Lähetys­sopen toimintaan. Ystävillä ja lähetyspiiriin osallistu-

misella on ollut suuri merkitys. Samanlaisia suuntaviivoja on havaittavissa myös Keijo Katan suorittamassa kirkonrakentajien haastattelututkimuksessa. Vapaaehtoistoiminta tuo jatkuvuutta. Talkootyön kautta saadaan sosiaalisia virikkeitä ja tilaisuus osallistua omien arvojen mukaiseen, arvokkaaseen toimintaan. (Kata 2008, 6.) Aika moni on tullut Lähetys-sopen vapaaehtoiseksi myös työntekijän (lähetys sihteeri) kannustamana. Tässäkin kohdassa korostuu myös tiedotus. Tutustuttuani tämän kuun alussa Lempäälän seurakunnan lähetystyön nettisivuihin, laitoin myös oman seurakuntamme nettisivuille vetoomuksen vapaaehtoiseksi ryhtymiseksi.

Aika moni Lähetys-sopen vapaaehtoistyöntekijä toimii kyselyn mukaan myös muualla vapaaehtoisena. Moni on luetellutkin erilaisia vapaaehtoistoiminnan muotoja. Tämäkin havainto on linjassa tutkimustulosten kanssa. Auttamisen ja muiden huomioimisen on nähty viimeisten arvotutkimusten mukaan olevan suomalaisten vahvimpia perusarvoja. Yhteiskunnassa toimii monia arvoja painottavaan toimintaan sitoutunutta vapaaehtoisjärjestöä. Ne tarjoavat aktiivisille kansalaisille kanavan omien intressiensä hyödyntämiseen. (Yeung 2002, 65; Kettunen 2010, 2.)

Vastaajat ovat monet ”pitkän linjan” Lähetys-sopen vapaaehtoisia. Monet heistä ovat olleet mukana jo sen toiminnan alusta saakka eli n. 27 vuotta. Silloinen toimipaikka sijaitsi Itäisellä Kirkkokadulla ns. Lasi -Witickin kiinteistössä. Myymälää kutsuttiin ainoastaan lähetyksmyymäläksi. Varsinainen ”Lähetys-soppi” perustettiin vasta vuonna 1988 seurakunnan omistamaan kiinteistöön. On huomioitava asia, että yli viidesosa vapaaehtoisista on toiminut jo 27 vuoden ajan vapaaehtoisena, ja 14 henkilöä on toiminut Lähetys-sopen vapaaehtoisena yli 10 vuotta. Lisäksi useat henkilöt oivat toimineet vapaaehtoisena lyhyempiä aikoja.

8.4.1 Motivaatiot

Käy ilmi, että miltei kaikki vastaajat ilmoittavat toimivansa Lähetys-sopen vapaaehtoisena, koska he haluavat tehdä lähetystyötä. Tämäkin on linjassa teoriaosuuden kanssa; saa auttaa muita ihmisiä (Yeung 2002). Lisäksi toimiminen Lähetys-sopen vapaaehtoisena tuo monelle vapaaehtoiselle uutta sisältöä elämään. Yli puolet vapaaehtoisista ilmoittaa lisäksi, että vapaaehtoisena toimiessa tutustuu uusiin ihmisiin. Se voi olla kahdella tapaa tutustumista.

Tutustutaan vapaaehtoisten palaverissa toisiin vapaaehtoihin ja palveluvuoroa suorittaessa asiakkaisiin. Reilu viidesosa kyselyyn vastanneista vapaaehtoisista katsoo lisäksi, että Sopessa vapaaehtoisena toimiminen täyttää hänen vapaa-aikaansa.

Yhtenä vaihtoehtoista oli myös, että henkilö toimii vapaaehtoisena, jotta hän saisi työkokemusta. Tämä asia ei tunnu olevan juuri kenenkään vapaaehtoisen motivoivana tekijänä. Toisaalta he ovat suurimmaksi osaksi eläkkeellä olevia. Valtaosassa vastauksia korostuu kin tämän väittämän kohdalla, ettei henkilö ole samaa mieltä. Tähän kohtaan oli myös varsin moni jättänyt vastaamatta.

Osa vastaajista kertoi jonkin muun vaihtoehdon motivoivan häntä Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan. Vastauksissa korostuu, että ko. vapaaehtoinen voi toimia kuuntelevana lähimmäisenä, ja toisen mielestä taasen lähetystyö on niin tärkeä asia, että hän on toiminut siinä jo hyvin pitkän ajan. Eräs henkilö korostaa taasen mukavaa ilmapiiriä. Todetaan lisäksi lähetysten kuuluvan Raamatun mukaan kaikille kristityille. Raamattuhan näkee seurakunnan Kristuksen ruumiina, jossa jokaisella on erilaisia tehtäviä ja lahjoja yhteistä rakentumista varten (Ef. 4:11-12).

8.4.2 Kokemukset

Lähetyssopen vapaaehtoiset tuntevat sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena toimiessaan vapaaehtoistehtävässä. Samanlainen tunne on myös havaittavissa Katan artikkelissa, mikä näkyykin teoriaosassa. Useille henkilöille talkootyöhön osallistuminen on merkinnyt sosiaalisten yhteyksien laajentumista (Kata 2008). Yhdessä vastauksessa on kuitenkin kolmesta vaihtoehdosta kohta; en osaa sanoa. Toisaalta on voinut olla, ettei henkilö ole tarkoin ymmärtänyt kysymyksen merkitystä.

Koin kiinnostavana tiedustella kokevatko vapaaehtoiset voivansa vaikuttaa Lähetyssopen asioihin. Vaikkakin lähes puolet vastaajista kertoi voivansa vaikuttaa Lähetyssopen asioihin, niin kuitenkin itselleni jäi tunne, että paremminkin asiat voisivat olla. Saataisiinko Lähetyssoppeen enemmän uusia vapaaehtoisia, mikäli vaikuttamismahdollisuudet olisivat paremmat? Olen ainakin yrittänyt kuunnella yhteisissä tapaamisissa Lähetyssopen vapaaehtoisten mielipiteitä ja toteuttaakin niitä tasapuolisesti. Mutta toisaalta Lähetyssopessa

toimii 17 eri lähetyspiiriä, joten aina ei ole mahdollista toteuttaa kaikkien ideoita. Huomionarvoista on kuitenkin motivaation säilymisen kannalta, että toiminta koetaan mieluisaksi, palkitsevaksi ja sellaiseksi, että se tyydyttää pätemisen ja vaikuttamisen tarvetta (Harju 2003, 42).

Suurin osa vastaajista kokee, että Lähetyssojen vapaaehtoisena toimiminen on sopivassa määrin sitovaa. Haasteellista on tietenkin myös se, että osa vastaajista kokee toiminnan olevan liian usein sitovaa ja osa taas kokee, että saa liian harvoin toimia. Yleensä jokaisella piirillä on oma vastuuhenkilönsä, joka esittää toiveen oman piirin palveluvuorojen määrästä. Toisaalta mikäli henkilö saa toimia Lähetyssojen vapaaehtoisena liian harvoin, saattaa syynä olla se, että kyseisellä piirillä on vapaaehtoisten lukumäärään nähden liian vähän palveluvuoroja. Koen taas, että varsinkin iäkkäimmät vapaaehtoiset kokevat vapaaehtoistoiminnan liian sitovana. Tämäkin kokemus on linjassa suoritetuihin tutkimuksiin. Terveys nähdään selvästi tärkeimmäksi perusteeksi talkoouran päättymiselle (Kata 2008, 5).

Käy ilmi, että valtaosa vastaajista kokee, että palkatut työntekijät arvostavat heidän työpanostaan. Vapaaehtoiset käyvät usein muutamaa päivää ennen omaa palveluvuoroaan Lähetyssojessa. He tiedustelevat palkatulta henkilökunnalta, mitä ko. päivänä olisi hyvä tarjota (esimerkiksi lounaspäivänä ei tarvitse olla kovin paljon muuta suolaista). Vapaaehtoiset tarvitsevat yleensä vain vähän ohjausta, ehkä eniten toiminnan alkuvaiheessa. Työnjohdon vähäinen tarve on myös vapaaehtoistoiminnan ominaisuus. Talkoolaisten tiedostettua tehtävänsä työryhmät ja työparit organisoituvat itsestään. (Kata 2008, 4.) Yleensä on tapana, että Lähetyssojen palkattu henkilökunta kiittää talkoovuoron päättyessä vapaaehtoisia. Olisiko hyvä palkita vapaaehtoisia aina joskus? Olisiko meidän syytä valita myös ”Vuoden vapaaehtoinen”, jolle annettaisiin kiertopalkinto (Hakkarainen 2003, 50)?

Valtaosa vapaaehtoisista kokee, että he saavat riittävästi koulutusta ja tukea toimiessaan Lähetyssojen vapaaehtoisena. Toisaalta aika moni on jo vapaaehtoistyön ”konkari”. Vapaaehtoisille järjestetään jonkin verran koulutusta, pääasiassa keväisin ja syksyisin, kauden alkaessa. Kevättalvella pidetään tiedotustilaisuus, jossa mm. ilmoitetaan edellisen vuoden tuotto. Syksyllä taas pohditaan alkavan kauden haasteita, ja ideoidaan uutta toimintaa. Lähetyssojen vapaaehtoistoiminnankin kohdalla voi todeta vapaaehtoisten tukemisen olevan

vapaaehtoistoiminnan perusvoima, se ei kuitenkaan voi olla vaihtoehtona muille resursseille korvaten niiden puuttumista. Tukeminen saattaa toimia myös keinona vapaaehtoisen jaksamiseen. (Hakkarainen 2003, 28.)

Koen haastavina vapaaehtoisten antamat vastaukset tarvittavasta koulutuksesta ja tuesta. Usein vapaaehtoisetkin joutuvat toimimaan ”kuuntelevana korvana”, toisaalta osan vapaaehtoisista haluama sielunhoitokoulutuskin olisi paikallaan. Olisiko työnohjaus vapaaehtoisille joskus paikallaan? Sen kauttahan kuvastuu selkeästi, että vapaaehtoisen työpanosta arvostetaan ja tarjolla on myös tukea. (Syrjänen 2003, 53.) Tärkeää on myös, että seurakunnassa muistettaisiin yhteisissä esirukouksissa vapaaehtoisina toimivia.

Lähetyssojen vapaaehtoisista valtaosa kokee saavansa riittävästi virkistystä toimiessaan vapaaehtoisena. Vastauksissa tuodaan yleisesti esiin, että virkistäytyminen on tarpeellista. Samanlaisia suuntaviivoja on havaittavissa myös Hakkaraisen artikkelissa, jossa todetaan virkistystilaisuuksilla olevan suuri merkitys vapaaehtoisen jaksamiselle. Se nähdään yhtä tärkeäksi kuin ohjauskin. Virkistystilaisuuksien suosiossa korostuu se, että niissä voi syntyä tuttavuuksia ja ryhmäytymistä. (Hakkarainen 2003, 49.)

Vapaaehtoisten virkistäytymistä kysyttäessä korostui kaikenlainen yhdessäolo, keskustelut, retket ja vierailut toisiin seurakuntiin. Tämäkin asia on linjassa teoriaosan kanssa siten, että onnistuneita virkistymisiä on saatettu muistaa vuosienkin päästä (Hakkarainen 2003, 50). Olen kokenut, että vapaaehtoisten suosiossa ovat erilaiset keskustelut jostakin alustetusta aiheesta. Olisiko tämäkin hyvä virkistäytymismuoto myös tulevaisuudessa?

Koen haasteellisena kysymyksen, jossa vapaaehtoisilta tiedusteltiin vapaaehtoisuuden esiläpidon riittävyttä. Vaikkakin vastaajista yli kolmannes katsoo, että vapaaehtoisena toimimista pidetään riittävästi esillä, niin silti koen tarpeelliseksi, että vapaaehtoiseksi pyytämistä tulisi lisätä. Tutustuessani vuoden alussa Lempäälän seurakunnan lähetystyön nettisivuihin, havaitsin, että niissä pidetään hyvin asiaa esillä. Päivitin oman seurakuntamme nettisivuja, ja laitoin niihin kehotuksen vapaaehtoiseksi ryhtymiseksi. Lähetyssojen vapaaehtoiset esittivät toivomuksen, että nuorempaa väkeä tulisi saada lisää. Tämän seikan koen tärkeäksi ja kannatettavaksi asiaksi. Onhan saatu tutkimustietoa, että juuri nuoret ovat kaikista ryhmistä kiinnostuneimpia osallistumaan vapaaehtoistoimintaan, mikäli heitä pyyde-

tään (Yeung 2002, 64). Toisaalta nuoret saattavat myös välttää sitoutumista (Harju 2003, 97). Meidän ei tule myöskään unohtaa, että suuret ikäluokat ovat jäämässä eläkkeelle. Vapaaehtoistoiminnan määrä ei ole kuitenkaan vähenemässä. Nuorekkaiden eläkeläisen työpanosta tarvitaan, joten heidän tulisi innostua vapaaehtoistointaan. Tässä asiassa ei kuitenkaan onnistuta, mikäli heitä ei saada hyvin motivoitua ja kannustettua. (Harju 2003, 123.)

8.4.3 Projektin kehittäminen

Vastaajat esittivät melko paljon kehittämisideoita. Vapaaehtoiset halusivat, että Kokkola-lehden seurakuntasivulla vedottaisiin vapaaehtoisten tarpeeseen. Ilmoittelun tulisi olla muutoinkin aktiivista. Myös nuoria toivotaan kovasti mukaan. Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisesta tulisi tehdä erillinen juttu paikallislehteen. Tulisi myös esittää henkilökohtaisia kutsuja Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimiseksi.

Kehittämisideana esitetään myös, että selvitettäisiin, olisiko esimerkiksi ammattioppilaitosten opiskelijoilla mahdollista saada opintopisteitä Lähetyssopen vapaaehtoistoinnasta. Toivotaan myös yhteydenottoa eri järjestöihin mm. marttapiiri-liitot. Joistakin vapaaehtoisten vastauksista käy ilmi, että on vaikea saada Soppivuoroon vapaaehtoista, joka osallistuu tasapuolisesti tarjoiluun. Voisiko meillä toimia lähetyksen leivontapiiri kuten Lemppälän seurakunnassa toimii? Silloin ei tarvitsisi itse leipoa, riittää kun tulee palveluvuoroon.

Esitetään lisäksi kehittämisideoina, että järjestettäisiin tilaisuuksia, joissa kerrotaan, mitä kuuluu lähetykseen (kertomuksia lähetyksentiltä). Erillisen vapaaehtoisten koulutuksen kautta voitaisiin myös saada uusia vapaaehtoisia. Naapuriseurakuntiin tutustumista pidetään tärkeänä. Lisäksi korostetaan, että seurakunnan tilaisuuksissa tulisi kertoa, että Lähetyssoppeen tarvitaan lisää vapaaehtoisia.

Jatkotutkimus tälle tutkimukselle voisi olla sellainen, että toteutetaan sama kysely muutama vuoden kuluttua uudestaan. Asiakkaiden osuus voisi olla hieman suurempi, sillä Lähetyssopessa käy kuukausittain keskimäärin 250 asiakasta, toisaalta osa heistä on samalla vapaaehtoisia. Osa kyselyyn vastanneista asiakkaista kertoi toimivansa työntekijänä Kokko-

lan suomalaisessa seurakunnassa. Lähetyssopen onkin havaittu toimivan paljolti työpaikkakahvilana. Lähetyssoppea koskevan kyselyn voisi kohdistaa myös työntekijöille. Osan kysymyksistä voisi kohdistaa myös sellaisille työntekijöille, jotka eivät ole koskaan käyneet Lähetyssopessa. Lisäksi osa kysymyksistä voitaisiin esittää niille työntekijöille, jotka ovat joskus käyneet Lähetyssopessa, mutta eivät koe paikkaa omakseen.

Tämä tutkimus antaa paljon taustatietoa Lähetyssopen vapaaehtoistoiminnan ja ylipäättään toiminnan kehittämiseksi. Tämän kautta tulee selkeästi esiin, että Lähetyssopen vapaaehtoisiksi tulisi saada nuorempaa väkeä. Olisi tärkeää, että Lähetyssoppi säilyisi kilpailukykyisenä kahvittelu- ja kohtaamispaikkana. On myös tärkeää saada toivomuksia Lähetyssopen toiminnan kehittämiseksi. Yhtä tärkeää on myös toteuttaa parannusehdotuksia. Näin asiakkaille ja vapaaehtoisille välittyy viesti, että he voivat vaikuttaa heitä koskevissa asioissa. Toiminta koetaan lisäksi elämyksellisenä ja yhteisöllisenä yhteen kokoontumisen muotona.

LÄHTEET

- Ahonen, R.A. 2000. Lähetys uudella vuosituhanella. Maailmanlähetyksen teologiset perusteet. Helsinki: Suomen Lähetysseura.
- Hakkarainen, P. 2003. Vapaaehtoisten tukeminen ja ohjaus. Vapaaehtoisten virkistys ja palkitseminen. Teoksessa: P. Hakkarainen (toim.) Tukea ja mahdollisuuksia vapaaehtoistoiminnalle. Riihimäki: Riihimäen Kirjapaino Oy, 49-50.
- Hakkarainen, P. & Syrjänen, K. 2003. Vapaaehtoistoiminta. Mitä vapaaehtoistoiminnalla tarkoitetaan? Teoksessa: P. Hakkarainen (toim.) Tukea ja mahdollisuuksia vapaaehtoistoiminnalle, Riihimäki: Riihimäen Kirjapaino Oy, 13-20.
- Hakkarainen, P. & Syrjänen, K. 2003. Vapaaehtoistoiminta. Vapaaehtoistoiminnan merkitys vapaaehtoisille. Teoksessa: P. Hakkarainen (toim.) Tukea ja mahdollisuuksia vapaaehtoistoiminnalle, Riihimäki: Riihimäen Kirjapaino Oy, 21-28.
- Harju, A. 2003. Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet. Vantaa: Kansanvalistusseura.
- Harju, U-M., Niemelä, P., Ripatti, J., Siivonen, T. & Särkelä, S. 2001. Vapaaehtoistoiminta seurakunnassa ja järjestöissä. Helsinki: Edita.
- Heikkilä, T. 2004. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Hirsijärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 1997. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Hyypä, M.T. 2002. Elinvoimaa yhteisöstä. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.
- Kananen, J. 2008. Kvantti. Kvantitatiivinen tutkimus alusta loppuun. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisu –sarja. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino.
- Kata, K. 2008. Keskusteluja. Vapaaehtoistoiminnan motiivit. Esimerkkinä kirkonrakenukseen osallistuvat miehet. Teoksessa: Gerontologia 1/2008, 1-6.
- Kettunen, R. 2010. Eläkeläisiä houkuteltava tehokkaammin vapaaehtoisiksi. Kotimaa -lehti 19.10.2010, 2.

Kiilunen, K. & Kosonen, M. 2011. Kummius luo yhteishenkeä. Lähetys Sanomat 6/2011, 11.

Kirkko 2020. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tulevaisuudenselonteko. Helsinki: Kirkkohallitus.

Kirkon lähetysjärjestöt – Maailmanlaaja kirkko. Sakasti evl.fi – Suomen ev.lut. kirkko. Saatavissa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid>. Luettu 24.1.2012.

Kirkon lähetysstrategia. Kirkon lähetystyön toimikunnan esitys. 2008. Pdf -tiedosto. Saatavissa: <http://www.evl.fi/kkh/kuo/klk/kirkonlahetysstrategiaesistyskokonaan.pdf> Luettu 9.2.2011.

Koistinen, M. 2002. Ilon asema II, alustuspuheenvuoro. Onko seurakunnan lähetysjärjestys eksyksissä? Teoksessa: J. Auvinen & H. Salomäki (toim.) Jaetaan ilo! Kirkon missio 2000 -luvulla. Lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kongressi. Tampereella 28.-29.1.2002. Helsinki: Kirkkohallitus, 137-138.

Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintaesite 2010.

Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön toimintakertomus 2010. Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetystyön johtokunnan pöytäkirja 23.2.2011.

Kokkolan suomalainen seurakunta – Lähetyssoppi. Saatavissa: <http://www.kokkolansuomalainenseurakunta.fi/toiminta/lahetys/lahetyssoppi>. Luettu 8.1.2012.

Kokkolassa on totuttu ylittämään rajoja. Saatavissa: <http://www.kokkolansuomalainenseurakunta.fi/uutinen/38>. Luettu 8.1.2012.

Koko kirkon missio. Kirkon lähetystyön kehittämistoimikunnan mietintö. Suomen ev.-lut. kirkon keskushallinto, sarja c 1998:1.

Kosonen, M. 2011. Vapaaehtoiset pyörittävät kahvilaa. Lähetys Sanomat 8/2011, 10.

Laukkanen, L. 2002. Julistus ja palvelu kietoutuvat yhteen. Seurakunnan näkökulma Jukka Paarman esitelmään. Teoksessa: J. Auvinen & H. Salomäki (toim.) Jaetaan ilo! Kirkon missio 2000 -luvulla. Lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kongressi. Tampereella 28.-29.1.2002. Helsinki: Kirkkohallitus, 51-54.

Lehtipuu, P-M. 2002. Muuttuva missio paikallisseurakunnassa. Seurakuntalaisen näkökulmia. Teoksessa: J. Auvinen & H. Salomäki (toim.) Jaetaan ilo! Kirkon missio 2000 -

luvulla. Lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kongressi. Tampereella 28.-29.1.2002. Helsinki: Kirkkohallitus, 72-73.

Lähetys kontekstissa: Muutos, sovinto, voimaannuttaminen. LML:n puheenvuoro eku-meeniseen keskusteluun lähetyksestä. 2005. Helsinki: Kirkkohallitus.

Palola, E. 2010. Rajatonta yhteyttä lähetysjuhlilla. Kokkola-lehti. 25.8.2010, 35.

Parttimaa, R. 2011. Juhannusjuusto teki kaupansa Vihannissa. Lähetys Sanomat 6/2011, 10.

Pyhtilä, M. 2007. Reilusti tasan. Suomen Lähetysseura. Vaasa: Oy Arkimedia Ab.

Raamattu, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyt-töön ottama suomennos. Pieksämäki: Raamattutalo.

Rajaton yhteys – jokaisen ulottuville. Saatavissa:
<http://www.kokkolanseurakuntayhtymä.fi/uutinen/38>. Luettu 9.10.2011.

Ranckén, M. 2008. Kokkolan Lähetyssopeassa hyörii 100 vapaaehtoista. Lähetys Sanomat. 12/2008, 28-31.

Rasolondraibe, P. 2002. Maailma muuttuu – muuttuuko missio? Teoksessa: J. Auvinen & H. Salomäki (toim.) Jaetaan ilo! Kirkon missio 2000 -luvulla. Lähetystyön ja kansainväli-sen diakonian kongressi Tampereella. 28.-29.1.2002. Helsinki: Kirkkohallitus, 61-67

Swantz, M-L. 1960. Lähetystyö seurakunnan tehtävänä. Suomen Lähetysseura. Rauma: Oy Länsi-Suomen Kirjapaino.

Tammi, K. & Vartiainen, P. 2010. Jyväskylän Lähimmäisen kammarin ja Kuopion Mum-mon mökin vaikutus kävijöiden hyvinvointiin. Opinnäytetyö. Diak. ammattikorkeakoulu. Diak Itä, Pieksämäki. Sosiaalialan koulutusohjelma.

Yeung, A.B. 2002. Vapaaehtoistoiminta osana kansalaisyhteiskuntaa – ihanteita vai todel-lisuutta? Tutkimus suomalaisten asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoistoimin-taan. Helsinki: Paino Hakapaino.

Yeung, A.B. & Saari, J. 2006. Altruismi – ”Sosiologian tärkeimmän ongelman” tarkaste-lua. Sosiologia 1/2006. Vol. 43, 29-42.

KYSELYN SAATEKIRJE

Hyvä Lähetyssoopen asiakas/vapaaehtoistyöntekijä

Asioimalla Kokkolan suomalaisen seurakunnan lähetyskahvilassa, Lähetyssoopessa sekä toimimalla siellä vapaaehtoisena osallistut samalla lähetystyön tukemiseen. Tarkoituksena on, että Lähetyssooppi olisi vielä vuosienkin kuluttua kahvittelupaikka, johon yhä useampi henkilö voi ”piipahtaa kahvikupposelle” tai viettää aikaa tutussa, mukavassa porukassa. Lisäksi tarkoituksena on, että Lähetyssoopen vapaaehtoisena toimiva voisi tuntea, että häntä ja hänen työpanostaan arvostetaan.

Voisitko käyttää muutaman minuutin ajastasi ja vastata kaksiosaiseen kyselyyn; kysymykset asiakkaalle ja kysymykset Lähetyssoopen vapaaehtoiselle? Vapaaehtoisena voit vastata kyselyn molempiin osiin. Saatu informaatio on arvokasta ja sitä hyödynnetään Lähetyssoopen toiminnan kehittämiseksi tulevaisuudessa. Siis juuri sinun vastauksesi on merkittävä. Kyselyn vastaukset tulee toimittaa Lähetyssoopen palautuslaatikkoon 31.10. mennessä.

Tänä vuonnahan vietetään EU:n vapaaehtoistoiminnan juhluvuotta, jonka tavoitteena on tuoda esiin vapaaehtoistoiminnan merkitystä, ja lisätä sen arvostusta. Oheinen kysely on osa opintoihini Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulussa liittyvää opinnäytetyötä. Opiskelen aikuisopiskelijana Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulun Ylivieskan yksikössä (kansalaistoiminta ja nuorisotyö). Teen opinnäytetyötä Lähetyssoopen toiminnan kehittämistä Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa. Vastauksesi auttaa Soopen toiminnan kehittämisessä sekä asiakkaiden että sen vapaaehtoistyöntekijöiden näkökulmista käsin. Samalla se auttaa minua opinnäytetyöni tekemisessä.

Ystävällisin terveisin

Sisko Sundbäck

lähetys sihteeri

p. 050-xxxx xxx

sisko.sundback@-xxxx xxx

Kiitos vaivannäöstäsi!

KYSYMYKSET LÄHETYSSOPEN ASIAKKAALLE

1. Sukupuoli

☐ nainen

☐ mies

2. Syntymävuosi

3. Siviilisäätty

☐ naimaton

☐ avioliitossa

☐ avioliitossa

☐ eronnut

☐ leski

4. Elämäntilanne

☐ työssä

☐ työtön

☐ eläkkeellä

☐ muu mikä

5. Asuinalue

6. Kuinka kauan olet käynyt Lähetyssopessa?

7. Mistä sait tiedon Lähetyssopen toiminnasta?

8. Mikä sai sinut ensimmäisen kerran tulemaan Lähetyssoppeen?

9. Mikä sai sinut juuri tänään tulemaan Lähetyssoppeen?

10. Kuinka usein asioit Lähetyssopessa?

11. Tunnetko sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena asioidessasi Lähetyssopessa?

☐	Kyllä
☐	Ei
☐	En osaa sanoa

12. Minä viikonpäivänä asioit Sopessa mieluiten? Vai onko päivällä väliä?

Maanantaina vohveleita, tiistaina ”tavallinen” päivä, keskiviikkona lounas, torstaina lauluhetki, perjantaina kotileivonnaisia

13. Miksi käyt Lähetyssopessa?

14. Olisiko mielestäsi tarpeen, että Lähetyssoppi olisi auki myös lauantaisin?

Perustele vastauksesi.

15. Onko mielestäsi Lähetyssopen päivittäinen aukioloaika riittävä?

ma-pe klo 10-14

Laita oma esityksesi sopivaksi aukioloajaksi

16. Onko Lähetyssoppi nimi mielestäsi sopiva?

Keksitkö itse osuvamman?

17. Mitä ehdottaisit Lähetyssopen toiminnan kehittämiseksi?**18. Ellet jo toimi Lähetyssopen vapaaehtoisena, niin vastaa myös tähän kysymykseen:**

Jos sinua pyydetäisiin mukaan Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan, mitä tekisit?

Vastaa seuraaviin väittämiin asteikolla samaa mieltä – en samaa mieltä

Valitse itsellesi sopivin väittämä

	samaa mieltä	en osaa sanoa	en samaa mieltä
ryhtyisin heti vapaaehtoiseksi	☐	☐	☐
kysyisin, mitä se käytännössä tarkoittaa ja kertoisin omista heikkouksista ja vahvuuksistani ja lupaisin vakavasti harkita asiaa	☐	☐	☐
en jaksa tehdä vapaaehtoistyötä	☐	☐	☐
kieltäytyisin, koska Lähetyssopen vapaaehtoistoiminta ei tunnu kiinnostavalta	☐	☐	☐
jokin muu vaihtoehto	☐	☐	☐

19. Jos olet samaa mieltä väittämän kanssa; jokin muu vaihtoehto, niin kertoisitko, mikä se on?

Mikäli Lähetyssopen vapaaehtoisena toimiminen kiinnostaa sinua, niin jätä yhteystietosi vastauslaatikkoon erilliselle paperille, niin sinuun otetaan yhteyttä.

Voit jättää yhteystietosi, mikäli sinua kiinnostaa ylipäättänsä lähetystyön vapaaehtoisena toimiminen,

Mikäli toimit Lähetyssopen vapaaehtoisena, niin vastaa myös näihin kysymyksiin

KYSYMYKSET LÄHETYSSOPEN VAPAAEHTOISELLE

1. Mistä sait tiedon Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisesta?

2. Toimitko myös muualla vapaaehtoisena?

3. Kuinka kauan olet toiminut Lähetyssopen vapaaehtoisena?

4. Mikä motivoi sinua Lähetyssopen vapaaehtoistoimintaan?

Vastaa seuraaviin väittämiin asteikolla samaa mieltä – en samaa mieltä

Toimin Lähetyssopen vapaaehtoisena

	samaa mieltä	en osaa sanoa	en samaa mieltä
koska haluan tehdä samalla lähetystyötä	☐	☐	☐
jotta saisin työkokemusta	☐	☐	☐
jotta tutustuisin uusiin ihmisiin	☐	☐	☐
koska se tuo uutta sisältöä elämään	☐	☐	☐
täyttääkseni vapaa-aikani	☐	☐	☐
jokin muu	☐	☐	☐

5. Mikäli vastasit edelliseen kysymykseen; jokin muu, niin kerro, mikä on Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisesi motiivi.

6. Tunnetko sosiaalisen vuorovaikutuksen rikkautena toimiessasi Lähetyssopen vapaaehtoisena?

- ☐ Kyllä
☐ Ei
☐ En osaa sanoa

7. Koetko voivasi vaikuttaa Lähetyssopen vapaaehtoisena Sopen toimintaan liittyviin asioihin?

**8. Sitooko vapaaehtoistoiminta sinua mielestäsi?
 Missä määrin koet Lähetyssopen vapaaehtoistoiminnan sitovana?**

Vastaa seuraaviin väittämiin asteikolla samaa mieltä – en samaa mieltä

Valitse itseäsi lähinnä oleva vaihtoehto

	samaa mieltä	en osaa sanoa	en samaa mieltä
Liian usein sitovaa	☐	☐	☐
sopivassa määrin sitovaa	☐	☐	☐
Liian harvoin saa toimia	☐	☐	☐

9. Koetko, että Lähetyssopen palkatut työntekijät arvostavat työpanostasi?

10. Koetko, että saat riittävästi koulutusta/tukea toimiessasi Lähetyssopen

pen vapaaehtoistyöntekijänä?

11. Millaista tukea ja/tai koulutusta kaipaat lähetyksen vapaaehtois-työllesi?

12. Koetko, että saat riittävästi virkistystä toimiessasi Lähetyssopen vapaaehtoistyöntekijänä?

13. Millaista virkistystä kaipaisit eniten?

14. Pidetäänkö Kokkolan suomalaisessa seurakunnassa mielestäsi riittävästi esillä Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimista?

15. Voisitko suositella tuttavillesi lähetyksen vapaaehtoisena toimimista?

☐

Kyllä

☐

Ei

☐

En osaa sanoa

16. Miten saataisiin uusia vapaaehtoisia Lähetyssoppeen?

17. Haluaisitko esittää muita Lähetyssopen vapaaehtoisena toimimisen kehittämisideoita?
